

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

דעה אביחיל מחפשת
דווקא יראת ישראל
טור נשים

תמימות בדור ה-Y
בעידן הדיגיטלי,
האם יש דרך חזרה
לתמימות הנצרכת
בעבודת ה'?
שאלת השבוע

צומת וכאן

איך נחיה חיים
מלאי שמחה
ונטולי דאגות?
התוועדות עם
הרב שבתי סלביצקי

שנה אחרי פרעות תשפ"א, בגרעינים
התורניים ברמלה ובלוד עדיין לא שוכחים
ומשקיעים בהתחדשות והתרחבות הפעילות
המשפיעה על הצביון היהודי של הערים

כל
הפרטים
בעמוד 13
<<<

הקניץ שלך יראה אחרת!

מחנה 3מאה

SOHO PARK
נווה שמיר בית שמש

מקום נפלא לך

באמנה IL360
מזמינים לרכוש קניינים

• דירות 3 חד' מהממות + אופציה
• מיני פנטהאוסים

לפרטים: **050-960-60-69**

בהוצאת:
קרוב אליך

נפשי בשאלתי

1,000 שאלות בעבודת השם

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן,
מדריך בתשובות קצרות וממוקדות
במגוון נושאים הנוגעים לכל תחומי החיים

אמונה | הלכה | פרנסה | חגים | שמחה ועצבות | זוגיות | חינוך | בריאות

להשיג בכל חנויות הספרים המובחרות | הפצה ראשית ספרי אור החיים | להזמנת מסחריות: 0527686318

אלעד רבי יהודה הנשיא 94 אשדוד רבי יהודה הנשיא 8 רבי אליעזר בן הורקנס 8 בית-שמש רבי יהודה הנשיא 6 נחל ניצנים 3 ביתר הר"ן 9 בני ברק נחמיה 28 הרב כהנמן 62 הרב שך 8 (איצקוביץ) רבי עקיבא 68 אהרונביץ 12 רבי עקיבא 152 חיפה מיכאל 27 ירושלים שאולזון 49 חבקוק 2 ורמיהו 13 הפסגה 45 בר אילן 4 מודיעין עילית שד' יחזקאל 2 חפץ חיים 7 קיס' נתיבות הרמב"ם 1 פתח תקווה רוטשילד 75 נתניה לילינבלום פינת הס 18 לרכישה באתר sifreiorhachaim.co.il

מרכז הספר היהודי הגדול בעולם

מדרשת יפו
חורה שמצמיחה חיים

תלפיות
המכללה האקדמית לחינוך בחולון

אשריר

ערב היכרות
עם התוכנית

כ"ד סיוון
23.6

- לטעום מהתורה במדרשה
- להכיר את המסלולים האקדמיים.
- לפגוש את 'כפר מדרשה יפו' והמלגות המגוונות.

'והוא
יפתח לבנו
בתורתו'

מדרשת יפו

ממשיכות את התורה לחיים!

בשילוב תעודת הוראה ותואר בחינוך במכללת תלפיות

ליווי
אישי

תורה
מגדלת

לימוד בחבורה
משמעותית

יומיים לימודים
בשבוע

מלגות
ייחודיות

לגדול ולגדל

לפרטים : 052-2430548 הילה | 050-5743179 ליאת

יצאת
עם תעודת
רועה רוחני

ניתן
להצטרף
ללימוד בזום!

נכנסת
לקורס צורבא
רועה רוחני

גל אורן לרנר BSD

קורס 'רועה רוחני' מפי הרב אלגאזי שליט"א

קפיצת מדרגה ברוחניות
והעמקת ידיעותיך בהלכה

משך הקורס כ-12 חודשים
ייפתח בכ"ז סיוון (26.6)

חדש בעולם היהודי!

פרונטלי
זום +

גם אתה יכול לגשת למבחן
ברבנות הראשית לישראל

קורס איסור והיתר
מפי הרב אלגאזי שליט"א

יתקיים בגבעת שמואל
במשך כ- 22-18 חודשים
ייפתח בכ"א סיוון (20.6)

הירשמו כעת לקורס המקוון הקרוב של

כתובת סת"ם

משך הקורס - 3 חודשים | ייפתח בכ"ט סיוון (28.6)

המרצים
הטובים בארץ

תעודה יוקרתית
ממכון צורבא מרבנן

המחיר
המשתלם ביותר

מערכת מקוונת
ואינטראקטיבית

סיכומים בעיית
הקוביות

אלדד זוהר:

www.tzurba.com

053-6964822

לפרטים ולהרשמה:

1-700-500-777

לשבת אדם - זו טכניקה מאוד יעילה כדי להתחיל או את
מדרגתו. אלן ליש תלמי אדם, והוא ליורה יסוד אמיתי
לשבת ויורה לו על מה לחול.

**שיחת
חברים**
עם מיני יוספי

הדס במדבר

התוצאה הראשונה שעלתה לי הייתה שם של מלון בדימונה, ואפילו כמה תוצאות ראשונות... ככל אופן, מעבר לשמחה בפרסום המלון בדימונה, מצאתי את דברי רבי יוחנן במסכת ראש השנה שאומר כך: "כָּל הַלּוּמָד תּוֹרָה וְאֵינוֹ מִלְמָדָה דּוּמָה לְהִדָּס בְּמִדְבָּר". כלומר, להדס אמנם יש ריח טוב, אבל במדבר אין מי שיקבל ממנו. יכולות להיות כמה סיבות לאדם שלומד בעצמו, אבל לא מלמד אחרים. אולי הוא מתעצל, או שהוא לא מעוניין ללמד כי אין לו סבלנות לאנשים. יכול להיות גם שהוא דווקא כן רוצה ללמד אבל אין מי שילמד ממנו, כי הוא חי בסביבה שלא מעריכה אותו או את הלימוד שלו, וממילא לא מעוניינת ללמוד ממנו.

רבי נחמן כואב באופן מיוחד על בתו המוכשרת שאין מי שיקבל ממנה דברי תורה ויראה. חשוב לזכור שמדובר בתקופה שלא היה מקובל שנשים יעבירו שיעור. רבי נחמן, שידוע את מעלת בתו, וידוע שהוא כן יכול לקבל ממנה את השפע הטוב שגלום בה, מיצר על כך שהיא "כהדס במדבר". הברכה שה' חנן אותה נשארת גנוזה, והריח הטוב לא מנוצל כראוי.

טכניקה, אבל אמיתית

הסעיף הבא של חיי מוהר"ן ממשוך לעסוק בדמות של שרה - הבת של ר' נחמן:

שְׁמַעְתִּי מֵאִישׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹנִי שֶׁעָמַד אֶזְעַם עִם עוֹד כְּפֹה אֲנָשִׁים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹנִי בְּשַׁעַת שֶׁקָּבְלָה אֶת הַמִּכְתָּב הַגָּדוֹל וְקָרָא אוֹתוֹ, וּבְכַתְּהָ לְפָנֶיהָ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ וְאַמְרָה: "מִסְתַּמָּא אֲנִי עֲכָשִׁי בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה וְשִׁפְלָה מֵאֵד כְּשֶׁאֲבִי מְשַׁבַּח אוֹתִי בְּעֵינֵי כָל כָּךְ. כִּי שְׁמַעְתִּי מֵאֲבִי שֶׁאָמַר לְהָרֵב רַבִּי נִתֵּן שְׁלִפְעָמִים הוּא מְשַׁבַּח אֶת אֶחָד בְּעֵינָיו וּבְפָנָיו, מִחֲמַת שְׂרֹאָה שֶׁנִּפְלַח מִמִּדְרָגָתוֹ וְעַל כֵּן צָרִיד לְחַזֵּק אוֹתוֹ..."

המכתב של אביה, שמפליג במחמאות כלפיה, גורם לשרה - בתו של רבי נחמן - לפרוץ בבכי. מתוך ענווה, היא מפרשת את דברי הגעגוע כחזיון לכך שהיא נפלה למדרגה נמוכה. אולי יחד עם זה היא מרגישה שאביה מבין את הכאב שלה מהיובש המדברי שבו היא נמצאת, וכוכה גם מהתרגשות על כך שמישהו קולט את המצוקה שלה. לכל אחד, התחושה שיש מי שמבין אותו ו"עמו אנוכי בצרה", היא חשובה ביותר. היא מתרגשת מההבנה שלו לנפשה, ועם זה עולה בה הכאב שאולי כעת, על פי הדרך שלו לחזק אנשים, הוא בא לשבח גם אותה.

לשבת אדם - זו טכניקה מאוד יעילה כדי להחזיר לו את מדרגתו. אלא שיש תנאי אחד, והוא שיהיה יסוד אמיתי לשבח ויהיה לו על מה לחול. אם משבחים אדם שלא ממין העניין, הוא לא מתרומם משבח כזה. לפעמים שבחים כאלה אפילו מעוררים כעס. רק אם השבח מגיע ממקום אמיתי, שבו בעצם מזכירים לאדם את מעלותיו ואיכויותיו האתגנטיות, הוא מועיל ומחזק.

דבר נוסף מופיע שם בהמשך, שרבי נחמן אמר שלכל הילדים שלו "יש להם רוח הקדש שהוא קרוב לנבואה", אבל על אותה שרה - "ומבתי שרה אין אני מדבר כלל!", כיוון שמעלתה נשגבה עוד הרבה יותר. חשוב לשים לב שלפעמים לידים כישרוניים מתרחקים מהבית ומתגלגלים לסביבה שלא יודעת להעריך אותם, ואז ההפסד הוא גדול.

לא לקטנות

בכל אופן, ברמה האישית, לקחתי לעצמי מהמכתב הזה שני עניינים: הראשון - לנסות לחזק את הקשר עם בנותיי, חוץ מלהתמיד בקשר עם הבנים שלי. כל אחד מכם מוזמן גם הוא לשאול את עצמו איפה הוא עומד בנושא הזה, ומה אפשר לשפר בו. אם המצב 'טוב', שיהפוך ל'טוב מאוד', ואם הוא 'כמעט טוב' אז שיהפוך ל'טוב'. היום אמנם כבר לא מופיע בתעודות של בית הספר הביטוי 'כמעט טוב', אבל כזכר לשנים קדמוניות אפשר לחשוב על ביטוי כזה. העניין השני הוא, להשתמש בעידוד ככלי אמיתי, אפילו כאשר אנחנו באים לעודד את עצמנו. אם לא כתבו לנו, אז נכתוב לעצמנו מכתבים כמה אנחנו נפלאים, וכמה מעלות אמיתיות יש בנו. חשוב לומר שבחים לנו ולילדינו ולכל מי שסביבנו, כדי לזכור את המעלה שאליה אנחנו שייכים, ולנצח את קטנות המוחין שבאה להשיכח מאיתנו את מי שאנחנו באמת. לחיים!

שלום חברים! רציתי לדבר אתכם על פיסקה נוגעת ללב, מתוך הספר 'חיי מוהר"ן'. באחד המכתבים שמובאים בספר ישנו תיאור על אהבתו של רבי נחמן לבתו, ועל כך שהיה נוהג להשתעשע וללמוד איתה מדי פעם. אנחנו רואים הרבה פעמים שהורים שהם גם תלמידי חכמים אוהבים להשתעשע דווקא עם בניהם, ואילו השעשוע עם בנותיהם נמצא בעדיפות שניה. בעצם הקשר של רבי נחמן עם הבת שלו הוא מעביר לנו מסר - להשקיע בקשר עם כל הילדים שלנו. באופן אישי אני יכול לספר, שבאותו ערב שקראתי את המכתב הזה, הלכתי מאוחר יותר לשבת עם הבת שלי ללימוד ושיחה. אולי גם אתם תשתכנעו אחרי שתקראו את הפסקה הזאת:

שְׁמַעְתִּי אִיךָ שָׂרְבֵנו וְזָכְרֵנו לְבָרְכָה כָּתַב פֶּעַם אַחַת מִכְּתָב לְבַתוֹ שָׂרָה וְזָכְרֵנָה לְבָרְכָה בְּאַהֲבָה וְחֶפֶז גְּדוֹלָה, וְאִיךָ שֶׁהוּא מְשַׁתְּקֵק מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה עַל שְׁלִחְנוּ בְּכַדִּי שִׁיכַל לְהִשְׁתַּעֲשַׁע עִמָּה בְּכָל יוֹם, וְלִקְבַל מִדְּבוּרֶיהָ חֻקְמָה וְיָרְאָה. "הֲלֹא אֶתְּ דוּמָה שֶׁם כְּהִדָּס בְּמִדְבָּר שֶׁאֵין מִי שֶׁיִּקְבַּל מִמֶּנּוּ רִיחוֹ הַטּוֹב..."

התיאור הנפלא שמופיע כאן מבטא את הגעגועים של רבי נחמן לימים שבהם בתו הייתה בבית, עוד בזמן של טרום הנישואים. הוא מפתיע ואומר שהוא מצפה לקבל מהדיבורים שלה "חכמה ויראה". עם כל גדולתו העצומה, רבי נחמן ראה בבתו פנינה כל כך מיוחדת, עד שליבו היה פתוח לקבל ממנה דיבורים של יראת שמים. הוא ממש מבכה את הכישרון שלה שלא מנוצל כראוי, ומדמה אותה, במקומה הנוכחי, להדס במדבר, שאין מי שיהנה ממנו.

כיוון שהסתקרנתי מה מקור הביטוי הזה, עיינתי בחיפוש גוגל שאכן העלה ציטוט שבו הציורוף הזה מופיע, אם כי לא מילה במילה. למען האמת,

ציון בחשפט תפדה ושביה בצדקה

**בכולל הדיינות
של ישיבת הכותל**

התפנו חספר חקומות לאברכים חדשים.

לפרטים נוספים: ר' רפאל אורבך: 053-8231655

מֵאֲזוֹת גְּבוּהוֹת לְאֲמִתָּאוּת, מִסֵּפֶר הַחֻקּוֹמוֹת מוֹגֵה

אברך!

רוצה ללמוד הלכה בהיקף? בעומק? בעיון?

בוא ללמוד בכולל הלכה בישיבת 'תורה בציון' באפרת!

מלגה גבוהה
למתאימים

שיעורים לנשות
האברכים

קהילה
משפחתית

מגוון תכניות
בהלכה ועיון

בהתאמה:

הרב אילן חדד שליט"א | הרב אראל סבתו שליט"א | הרב יצחק הדס שליט"א

דברו איתנו: נעם וייס 052-363-3246 הרב יצחק הדס 054-757-9690

תמימות בדור ה-Y - איך מיישמים היום את מצוות "תמים תהיה עם השם אלוקיך"?

להתגבר על הדחפים הטבעיים

הרב ד"ר יוחנן קאפח

דיקן מכללת אורות ישראל קמפוס אלקנה, וראש בית הספר לתואר שני

קודם שנציע את תשובתנו חשוב שנברר מהי משמעות הציווי "תמים תהיה עם ה' אלוקיך". ציווי זה נאמר לאחר רצף של אזהרות מלכת אחרי הוברי השמים, קוסמי קסמים, מנחשים, מעוננים ודורשים אל המתים. ההליכה אחריהם מסירה את האדם מן האמונה התמימה בה', ולכל הפחות גורמת לאמונה בשיתוף - אמונה בה' לצד אמונה בכוחם של גורמים חיצונים אחרים. לפיכך מצווה התורה להתרחק ממעשים אלו ומעושיהם, ובכך להיות תמימים ביראת ה' שהוא לבדו עושה הכל, וכמו שתרגם אונקלוס: "שלים תהא בדחלתא דה' אלהיך" - שלם תהיה ביראת ה'.

תודה לא-ל התקדמנו, וכיום כמעט ואין אדם שמאמין בכוחם המאגי של גורמים חיצונים, ובוודאי לא צעירי דור ה-Y, אך המצווה להיות תמימים ביראת ה' שרירה וקיימת אלא שהיא נאמרת כנגד אתגרים אחרים. בימינו אחד הגורמים הגדולים ביותר לחילון אצל בוגרי החינוך הדתי הוא הנהנתנות. בדורנו בו השפע גדול והקושי להשיגו הולך וקטן, ישנה נהירה גדולה אחר השגת הנוחות וההנאה, ישנו קושי בדחיית סיפוקים וכניעה כמעט מוחלטת לתאוות.

בכל אתר ואתר (תרתי משמע) מעודדים את הרדיפה אחרי החומריות, אחר הלבוש הנאה, אחר מאכלים מיוחדים (תכניות מיוחדות שעוסקות באופן מוגזם באוכל!), נסיעות לחו"ל ושאר הנאות החיים. פעמים עושים זאת באמצעות תמונות ומלל, ופעמים עושים זאת בכסות מדעית המעודדת את האדם להימשך אחר דחפיו הטבעיים, להשלים איתם ואף לראות בהם מקור לגאווה.

כאשר כל הסביבה מושכת את האדם אל החומריות והרדידות, הציווי "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" בולט אף יותר. הנהנתנות היא ממש אנטיזה לדרכה של תורה הדורשת מאיתנו להתגבר על היצר - להתגבר על הדחפים הטבעיים. הנהנתנות מחלישה את יראת השמים, ודחיית הסיפוקים מגבירה אותה, מרוממת את האדם ומשלימה את יראת השמים שלו. זו היא לדעתי משמעות הציווי "תמים תהיה" בדורנו.

תמימות שניה, בוגרת יותר

הרב נעם שפירא

בית הספר לתורת הנפש

לפני לא מעט שנים, כאשר הייתי בשיעור א' בישיבה, דיברתי פעם עם מו"ר הרב יצחק גינזבורג בנושא התמימות.

אמנם הייתי יחסית צעיר, אבל הרב הסתכל עלי בעין בוחנת ואמר לי: "תמימות היא דבר שצריך לא להפסיד אותו, כי אם הפסדת את התמימות לא תוכל לעשות אותה באופן מלאכותי". "לכן", הוסיף הרב, "ראה כאן סביבך - אין פה אף אחד תמים..." "בעצם", הוא הסתייג והצביע על אחד האנשים בבית המדרש, "ראה אותו, הוא כבר לא כל כך צעיר, ועדיין הוא תמים".

מהפכת הידע, החשיפה הבלתי מוגבלת, התחכום, כל אלה מרחיקים אותנו מאד מהתמימות.

אבל מצד שני? דווקא ככל שאנחנו יותר מושפעים מהעולם המודרני ומהתרבות שלו, אנחנו יותר מגלים בתוכנו געגוע לאותה פשטות ולאותה תמימות.

האם יש דרך חזרה? האם ישנה "תמימות שניה"? אז לחזור לתמימות הילדותית, אותה לצערנו הפסדנו, כנראה שכבר לא נוכל. אבל יש מה לעשות כדי ליצור בתוכנו תמימות שניה, אחרת, בוגרת יותר.

אם נחזור למצווה, לפסוק "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" - רש"י מפרש אותו על פי הפשט, בעיקר כויתור על חקר העתידות, והסתמכות על השגחת ה', שתהיה טובה ורחומה בכל עתיד אליו נתגלגל.

והאמת?

דווקא הבלבול הגדול של העולם המודרני - ובעיקר הטלטלות וחוסר הוודאות שחוונו בשנות-הקורונה האחרונות - מקרבות אותנו יותר אל צניעות ואל פשיטות, ואל יכולת להכיר בגבולות הידע וההכרה שלנו.

אנחנו יכולים היום יותר לבנות תודעה, שמצד אחד מתבססת על ידע, הכרה ותכנון, אבל מצד שני זוכרת כל הזמן עד כמה שבררית היא ההכרה האנושית, ועד כמה אנחנו עלולים להתאכזב מההתמוטטות של הציפיות והתכניות שלנו.

ומה אז?

התמימות הבוגרת - זו שאנחנו מוזמנים לבנות במקום הזה - לוקחת אותנו להישען מחדש על מה שמעבר לידע ולנסיון שלנו: על האמונה בה', ועל ההרגשה התמידית שאנחנו יכולים להיות פעילים ויוזמים בעולם, אבל תמיד ללוות את העשייה הזו בחיך קל ותמים שיודע שהכל, כולנו, כלי משחק בידיו (הרחומות) של ה' יתברך.

torathanefesh.org

כנס העשור
ועהבת 10

יום חמישי · ח' תמוז (7.7) תשפ"ב 📍 גני התערוכה, תל אביב | ביתן 10

אשתד & more

הרבנית ימימה מזרחי אהבת עולם אהבתיך, על כן משכתיך חסד	הרב חיים סבתו אהבת ה' במשנה תורה ובמסילת ישרים	הרבנית רחל בזק להתענג על ה'	הרב שניאור אשכנזי אהבה זה לא מספיק; האתגר ההלכתי של האוהבים	הרב דודי דודקביץ מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים	10:00-11:00
---	--	---------------------------------------	---	---	--------------------

הפסקה

הרב יהושע שפירא אהבת ה' היא נשמת הכל	חנה כהן אלורו ואהבת	הרב אריה הנדלר הקדמת הרב קוק לשיר השירים	הרב אייל גריינר "ואהבת - מצווה ברכה או הבטחה?"	הרבנית נעמה מנוסי לאהוב מה שהאהוב אוהב	11:30-12:30
--	-------------------------------	--	--	--	--------------------

התכנסות מרכזית - ברכת מו"ר הרה"ג יעקב אריאל שליט"א

12:30-13:15

הפסקת צהרים

הרב ראובן ששון כמים הפנים לפנים - אהבת ה', מהותה ואורה	הרב איתמר אלדר איך יוצרים ואיך משמרים אהבת ה' - שיח בין הרמב"ם לר' נחמן מברסלב	רננה שפירא רוח אלוקים מרחפת על פני המים	הרב אפרים גיאמי אהבת ה' - חוויה או עבודה?	יעל קבסה מופע להקה עד האהבה	14:00-15:00
--	--	---	---	---------------------------------------	--------------------

הפסקה

הרב מיכי יוספי לאהוב את עצמו עם השם יתברך	הגברת דבורה אורבך סיפורים מבית אבא וסבא	הרב אייל ורד אהבת עולם ואהבה רבה	הרבנית נעמי שפירא מפגש מוזיקלי לנשים, "כמהה לך נפשי"	הרב אליעזר קשתיאל "ואהבת...בכל נפשך"	15:30-16:30
---	---	--	--	--	--------------------

הפסקה

הרב חיים נבון אהבת ה' ויראתו על פי הרב סולובייצ'יק	הרב הגי לונדין שיותי ה' לגנדי תמיד	אלומה לב כוח העלייה הוא רק על בסיס האהבה	הרב בן ציון אלגזי "בכל לבבך ובכל נפשך"	נמדר הרב יהונתן מעגלי האהבה האלוקית	17:00-18:00
--	--	--	--	---	--------------------

הפסקה

 חיליק פרנק והבורת מבקשי פניך	 יהונתן פולארד	 הרב הלל פלאי	 הרב יהושע שפירא	התוועדות מרכזית עולם אהבת	18:30
---	---	--	---	--	--------------

צילום: דוד שטיין, בניה יהודה, תנועת הריבונות

שיעורים לנשים בלבד

| לרכישת דוכני מכירה ביום הכנס התקשרו לאופק 053-4250911

הרשמה מוקדמת עד מוצ"ש הקרוב

| לפרטים והרשמה: חפשו בגוגל "בכל לבבך 10"

אהרן רזאן

איך נפלו המרגלים?

גם אם זו הארץ שלך, המובטחת לך, כל כך חיונית לה והפעם היא באמת שלך - זה לא 'מפקיע' את ה'עבודה' שאתה אמור לעשות כדי לזכות בה!

מחד, הם היו אנשים גדולים, מנהיגים! ומאידך, הם סרחו בשליחותם.

יש כאן סוד. דווקא בגלל שהקב"ה הבטיח להם ארץ כל כך מיוחדת - "ארץ זבת חלב", "ארץ אשר עיני ה' אלוךך בה" - היה ברור להם שזה אמור ללכת חלק! פשוט! בלי עבודה... ולכן, רבותי, כשהם ראו קושי, הם נפלו. זה הסוד שהתגלה לי, והחלטתי לשתף אתכם פה בטור הזה ב'קרוב אליך'!

דע לך, אחי: גם אם זו הארץ שלך, המובטחת לך, כל כך חיונית לה והפעם היא באמת שלך - זה לא 'מפקיע' את ה'עבודה' שאתה אמור לעשות כדי לזכות בה! זה לא פוטר אותך מלעמוד בניסיונות.

זה נכון בהרבה דברים, למשל בזוגיות: גם אם זה הזיווג שלך, ה'באשערט' שלך, אתה לא מופקע מלעמוד על הקשר. על הזכייה בדבר. למה יש אנשים - גם היום - שמתייחסים מארץ ישראל? "ארץ קשה" הם אומרים, "אני יורד לברלין" (חחח), רחמנא לילצן. דעו לכם, היצר הרע אורב עם קלף עוצמתי. הוא לוחש לך כמו חבר טוב עם עצה הוגנת: "אחי, עזוב. אתה לא רואה? הרי חיונית כל כך... כמה שהתפללת על זה! איפה הצלצולים? היכן הפעמונים??"

ראיתי כבר יותר מדי קשרים שנשברו. "התגלו קשיים... זה לא זה", הם אומרים. - איך אתה יודע? "לא זרם לי חלק".

"בזיווג שלי אני מצפה שיהיה כסף". ובכן, טעות בידך. זו כן המתנה שלך, אבל זה לא מפקיע ממך את העבודה הנדרשת לגלות את זה...

שמעתי מאפרת לאחרונה על 'סינדרום' מעניין ושמו 'לריב בחופשה הזוגית'... זה אותו עניין: חיוניתם, תכנתם, שילמתם, והציפייה שהכל יהיה ורוד גורמת ש... כל דבר קטן כמעט מפוצץ ת'אידיליה.

פעם נסענו לנופש במושב. בעודנו בחניה הגיעו זוג נוסף. אך יצאה האישה מהרכב, הביטה סביבה וניכר היה שהתאכזבה מהמושב הזניח. בלי לרצות להאזין לשיחת אחרים שמעתייה אומרת לבעלה בועף: "נראה לך שאני נשארת פה?!" חזרה לרכב והחלו מתווכחים. יצא הבעל, נכנסה היא. יצאה היא, נכנס הבעל. בסוף נסעו והותירו אחריהם שביל עשן כעוס מהאגוז... ואותי מביט בהם בחמלה.

אל נא נהיה כמרגלים. דווקא באותם ניסים שה' הביא עליהם, כפו בטובה. יהי רצון שנוכח להתעלות בשבת, בארץ ישראל ובחיים.

אני מניח שזה קורה גם לכם.

דווקא בשבת, 'מעין עולם הבא', יום ההתעלות והעונג, לעתים משום מה זה לא מתניע.

אתה מגיע לבית הכנסת קצת טרוד, בלי מצב רוח, ואתה מתאכזב... איפה ה'הרגש' הזה שייחלת לו?!

כולי מדומיין שבשבת אהפוך למין 'צדיק' (במלעיל) כזה, מתנועע מצד אל צד בדבקות ומתפלל עם עיניים סגורות, והנה הלב - 'יבש ביבש'... ובאמת, כל כך התכוננתי: מקווה, "שניים מקרא", כיביתי את הנייד... ואז אתה מוצא את עצמך טרוד מזה שאתה טרוד...

ובכן, מניין נפלה עליי זאת הקטנות?!

אני רוצה לקשר את זה לתוכנה שהאירה לי בשנה שעברה על השאלה: איך נפלו המרגלים?

דברי ברכה:
הרב יהונתן סלומון ראש המדרשה
 מר **דניאל בשארי** המשנה לראש העיר, **חורחה גרינפלד** י"ר המועצה הדתית

9:00	התכנסות - קפה ועוגה
10:00	הרבנית שולמית פישר ושכתי בתוכם
10:00	הרבנית נעמי שפירא אהבת ישראל
11:45	הרבנית נעמה מנוסי לראות ולהראות
11:45	הרבנית עידית איצקוביץ' ובחרת בחיים
13:00	הפסקת צהריים ... יריד מכירות לאורך כל היום
14:00	הרב יהושע שפירא העבור הפיוד
14:00	אלונה לב להחזיר את עצמך לעמך
15:30	הרב זאב פירדמן מבעד למסכים, המהפכה כבר כאן
15:30	הרב יהונתן נמדר עין טובה בונה, עין רעה הורסת
17:00	ברכת רב העיר רה"ג קלמן מאיר בי שליט"א חני ליפשיץ - הימלאיה של מועלה מסע של שליחות חיים, מפגשים מרתקים וחיבורים בין נשמות

להרשמה ותשלום בקלות ובמהירות:
הרשמה ותשלום בקלות ובמהירות:
ticckhak.co.il/29149

להזמנת דוכנים ופרטים נוספים:
dtehalia@gmail.com // 052-8945081

בחסות ראש העיר הנוכח
מרם פיינברג-איכר

ישיבת בני עקיבא רח' הרב ד"ר
 מלחף 4 שיכון ותיקים, נתניה

עזרה בתקנים
 לעילוי נשמת פתח בת עקב נתן משה יעקב בן
 חיים נתן יחזקאל בן אברהם אסתר בת יצחק אייזק
 לא תחזיר כנסת תשוקות
 למתחם ההרצאות

2 וילות
אחרונות!

לנ ההו
באיתמו
לראות את
החלום שלך
מתגשם

אנפוקר גדר-י

עדיין אין רנבת לאיתמו ובנל זאת אתה מתכוון לפספס אותה?

יום שישי ב' תמוז (1.7) // 09:00-11:30
סיור טבע ברכב ספארי והיכרות עם הפרויקט והיישוב

« לפרטים והדשמה - זוז: 076-5995850

האחר הוא לא אני

שונה ממני, שהוא לא אני; אנחנו משוכנעים שאין ברירה אחרת, ושמדובר במשוואה הכרחית: הודאה בעצם השוני – בכך שיש מישהו זולתי (!) – מובילה בסוף הדרך לרצח שיטתי.

אנחנו מבוועתים מזיהוי הבדל כלשהו, ולכן מבטלים את קיומם של עמים שונים ושל מינים שונים, כי אנחנו פשוט לא מאמינים לעצמנו – אנחנו לא מאמינים שנהיה מסוגלים לאהוב אם לפני כן גם נכבד. שנוכל לראות אחר שהוא לא אני – ולאהוב אותו. לעמוד במרחק 2 מטר מאדם, להכיר במרווח שבינינו, בפער – ולאהוב אותו. להודות שהוא אכן שונה מאתנו, ושלעולם לא נהיה הוא – ולאהוב אותו.

אבל יתרה-אחבה שאנחנו לוקים בו הוא פוסט-טראומטי – ואם זה המקור לה, היא לבטח לא מדייקת אותנו ולא מיטיבה אתנו. הבריחה מקצה היראה-והריחוק הקטלניים אל קצה האהבה-והקרבה ההרסניים – עלולה להביא אותנו לאותם מחזות מוות. אולי לא סתם קיבלנו בשנתיים האחרונות תזכורת שגם לריחוק חברתי יש תרומה קריטית לחיים... המציאות שלנו מתחננת לאיזון בין הכוחות.

להבנתי, בעולמנו היראה קודמת לאהבה (זה כבר נאמר: "כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו, חכמתו מתקיימת. וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו, אין חכמתו מתקיימת", והחכמה רובה חסד-אהבה).

זה ברור לנו לחלוטין כשאנחנו רוצים לשתות: דבר ראשון אנחנו מניחים כוס, אחר כך מוזגים אליה מים, לא להפך. קודם מחכים שילד יגדל לגיל המתאים, אחר כך מלמדים אותו חומר חדש. קודם יש רחם, אחר כך הוא מקבל אליו.

אולי זו הבעיה? העולם המערבי (נוצרי) חסר רחם, הוא גברי מאוד ואין בו הערכה לנשיות (ואני לא מתכוונת לנשיות שמוכיחה שהיא בעצם זהה-שווה לגבריות, אלא לנשיות שמכירה בערך הייחודי שלה לעולם). אין בו היכולת הנשית להיות גבול מחייה.

והיום חיפשת, ואני עדיין מחפשת – מה יעזור לילדנו לנהוג (יראת-) כבוד זה בזה. כי קרבה נראה שיש לנו, ולתלמידי רבי עקיבא, קצת יותר מדי.

מצאתי רעיון אחד, בהשראת אחד הספרים הכי טובים שקראתי – 'לרגל הנסיבות' של רותי ראופמן. מעבר לכך שהוא כתוב מעולה – הוא הכניס לחיי הרבה הבנה-שאני-לא-מבינה, ובעקבותיה רפות. בקצרה, כשגיבורת הספר הולכת לפסיכולוגית שלה ומשתפת בקשיים שלה מול אמה – המטפלת מלמדת אותה ש'לרגל הנסיבות' אמא שלה נורמלית. בהתחשב בילדות הנוראה שאמא שלה חוותה – כל התנהגות יכולה להתקבל.

אז מה, תודה הגיבורה (במילים שלי), אפשר להשתמש בתירוץ הזה לכל אדם!

נכון, עונה הפסיכולוגית.

היא לא אמא שלה. אני לא אח שלי. אני גם לא מצביעת 'מרצ', והנשמה שלי מעולם לא דחפה אותי לעלות למירון.

אני עומדת מול אדם ואני לא מבינה אותו, פשוט לא מבינה, אבל שנייה לפני שאני מאמינה בכל לבי שהוא אני (ולכן אין מצב שהוא חושב/אומר/פועל כך וכך) – אני מזכירה לעצמי שהוא דווקא לא אני. ולרגל הנסיבות (שאני לא מודעת לקיומן, ולא יכולה להיות מודעת לקיומן, גם אצל אנשים שממש קרובים אליי אני רק מכירה את ההיסטוריה אבל לא חוויתי אותה על נפשי) – אני רוצה לנהוג בו יותר כבוד.

ואז יהיה מקום לאהבה.

מדברים על הוספת אהבת ישראל,

ואני דווקא מחפשת יראת ישראל.

יש שני כוחות בעולם: אהבה ויראה.

כל אחד מהם לא מצטמצם רק למשמעות המילה שאנחנו מכירים, אלא מכיל בתוכו תנועת נפש שלמה: אהבה היא לאו דווקא חיבה יתרה, ויראה היא לאו דווקא פחד;

אהבה היא קרבה, ויראה היא שמירת מרחק ('ספייס'). אהבה היא שפע בלי גבול, ויראה היא גבול. זה פשוט. אפשר לקרוא לזה גם חסד ודין, אורות וכלים.

שיתוף הפעולה ההדדי הזה קיים בכל תחום בעולם והוא מה שמאפשר חיים: מים (אהבה) בכוס (יראה), היריון (הגנה+הזנה – יראה+אהבה), ודם (אהבה) שזורם באופן תקין בוורידים (יראה).

אבל כשהאיזון הזה לא קיים...

מים, מקור החיים, מעניקים מהשפע שלהם ללא מעצורים, הופכים לשיטפון שוצף וגואה – ומטביעים.

אמא מחבקת את הילד שלה בקרבת אינסוף – ומוחצת אותו (לחילופין, לא מסכימה לנתק את חבל הטבור שלו לאחר לידתו – וכך מונעת ממנו חיים).

פצע נפער בעורקים ובעור שתחמו את הדם-הוא-הנפש – והחיים אוזלים.

נסיעה במהירות מופרזת, אי שמירת מרחק...

כמה שזה מוזעזע, אפשר אפילו לפגוע עקב יתר 'אהבה' (מזכירה שוב: לא חיבה, אלא שפע וקרבה ללא גבול).

התרבות המערבית, והנצרות שהרתה אותה, היא אהבה ללא גבולות. זה חסד שאין בו דין, אורות שמנפצים את העולם כי אין להם כלים. התנועה הזו לא הייתה מיותרת (כמו כל תנועה בעולם), היא כנראה מרווה פיות שצמאו מאוד למים האלה, אבל היא ממשיכה להערות עלינו שטף אדיר גם כשאנחנו כבר משתנקים ונחנקים תחת ההצפה.

בעולם המערבי יש זכויות, אין חובות. מותר לנו, לא אסור לנו. מותר להציף אותנו במראות אינטימיים, ומותר לנו להציף אחרים, כי אלה אנחנו ולא משנה שזה לא שייך למישהו אחר, שיש לו גבולות ושנחנו פורצים אותם בעצם העובדה שאנחנו שופעים בלי גבול. הורים לא מאמינים שיש להם זכות להגביל את ילדיהם, ובכך פשוט מבטלים את קיום הבית, כי כל מהותו של בית הוא ארבעה קירות ותקרה שמאפשרים בתוכם מקום לאהבה. פריצת גבולות נחשבת גדולה, וימות העולם מהשיטפון.

שכחנו כללים פיזיקליים בסיסיים, תנאים ראשוניים לקיום העולם, ושכחנו עוד משהו (שאפילו למדנו את היפוכו):

האחר הוא לא אני.

אם הוא אני – יש לי זכות לגעת בו, לחדור אל הנפש שלו, להחליט בשבילו, לחשוב במקומו, לשפוט אותו... הרי אני מכיר אותו כל כך מקרוב, הוא ממש אני.

אם הוא לא אני – אני יודע שאני לא מבין אותו, שיש לו עולם שאני לא חוויתי, שיש לו תחושות אחרות ודעות שונות, שהוא צריך ארבע-אמות משלו.

אחרי הגזענות הנאצית – פיתחנו חרדה קיומית להודות: יש מישהו

אחרוניקס!
מקומות

מתנת צמאה

מבית
מדרשת
'מעיינותיך'

קייץ גאטי ושנח!

הניס:

מיועד לבני ישיבות תיכוניות
מסיימי כיתות ט'-י"ב
בהדרכת צוות מקצועי ומסור
מבית 'מעיינותיך'
ותלמידי ישיבות הסדר

יום שני כ"ו תמוז עד
יום חמישי כ"ט תמוז
25.7-28.7

הנות:

מיועד לבנות אולפנה
בוגרות ט' - י"ב בהדרכת
צוות מקצועי ומסור
מבית 'מעיינותיך'

יום רביעי ז' תמוז עד
יום ראשון י"א תמוז
6.7-10.7

אירוח במדרשת 'מעיינותיך' בכפר חב"ד בתנאי פנסיון מלאים ומפנקים במיוחד!

סורקים ונרשמים!

לברורים והרשמה: 054.2559229
mk.maynotaich@gmail.com

חפשו בגוגל: 'מחנה קיץ צמאה - תשפ"ב'

פזיקה

בטן מתהפכת ונשימה ארוכה

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה

את הפרגולה. לא התבלבלתי, כוחות שבאו לפנות פרגולה. מסביב בניה ערבית ללא אכיפה, זריקות אבנים על הצירים, והפרגולה של נוער מעלה לבונה זו הסכנה הכי גדולה באזור.

כשהגענו לשם פגשנו עשרות תושבים (במעלה לבונה זה הרבה), שבאו להיות נוכחים ולא לוותר על חלק בארץ. ואת התושבים האלו תזכרו טוב, הם העיקר כאן. בפועל הפינוי נדחה ביום, ועבר לצהריים של יום שלישי.

כשהתקבלה ההודעה על הפינוי ירדתי עם אחד הבנים שלי. בתור בוגר גוש קטיף ועמונה הראשונה (לא הייתי שם בפועל לצערי, אבל נשמנו את האירועים מקרוב), לא דמינתי שיהיה לי כל כך קשה לראות פרגולה נהרסת.

בפועל עמדתי שם בוכה עם בטן מתהפכת וילד שאומר כל כמה דקות: "בוא נלך הביתה, אני לא יכול לראות את זה". אל תשאלו אותי אם זה היה חינוכי, אבל ברגע הזה ביקשתי ממנו להסתכל על ההרס ולהתבונן היטב גם מסביב. את מה שאמרתי לו באותו רגע אני מעביר גם לכם.

ארץ ישראל נקנית בייסורים, והכאב הוא חלק מהעומק של הקשר שלנו עם הארץ. לראות פרגולה נהרסת ולדעת שזה רק חלק בתהליך, שלב בדרך. היום היא נהרסת, ואולי מחר היא נהרסת, אבל בסוף היא תעמוד שם. לא רק הפרגולה, גם בתים ושדות וכרמים. ארץ ישראל רשומה על שמנו מבריא העולם, וכל הקשיים לא ישנו את העובדה הפשוטה הזו, הם רק יעמיקו את הקשר.

עכשיו תסתכלו מסביב, תראו כמה אנשים הגיעו כי ארץ ישראל חשובה להם. אנשים שפשוט מאוהבים באדמה הזו עם הלב הפועם, אדמה חיה. האנשים האלו לא נשברים ולא מתייאשים, הם כואבים ודומעים, אבל יש להם נשימה ארוכה לריצות ארוכות. לא רק במעלה לבונה. ביישובים מסביב, בגבעות, בחקלאות ובעוד ועוד תחומים ומקומות שמחברים אותם לאדמה הקדושה של ארץ ישראל.

עוד באותו הערב הפרגולה עמדה שם מחדש, לא לבנה ומושקעת, אבל עומדת ונוכחת, מזכירה שאנחנו כאן כדי להישאר. הקשר בין ארץ ישראל לעם ישראל הוא לא מקרי ולא זמני, הוא כמו קשר בין בני זוג, חי ופועם ומלא באהבה אמיתית ונצחית.

"כִּי יִבְעַל בְּחֹרֶה יִבְעֵלוּךְ בְּנֵיךָ וּבְשׁוֹשׁ חֲתָן עַל פְּלֵה יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֶל-לִהְיֶךָ".

תרשו לי לשתף אתכם בחוויה אישית. לפני כמעט שבועיים עברתי חוויה מטלטלת. האמת שזה קצת מפתיע, הרי עברתי חוויות קשות מאלו. בכל זאת החוויה הזו טלטלה אותי.

הכל התחיל ביוזמה מבורכת ונפלאה של נוער מעלה לבונה. מתחת ליישוב, מחוץ לגדר, יש שטח שלם שלא תזיק בו נוכחות יהודית. המשפט הזה נכון לכל כך הרבה מקומות בארץ, והוא נכון במיוחד לפינה הקטנה שבה אנחנו חיים.

כולכם מוזמנים לבקר אצלנו בבית לתצפית מהמרפסת. בצפון רואים את החרמון. עד לכאן רואים את החיוכים, אתם יכולים למחוק אותם. בערך עשרה ימים בשנה, כשהראות ממש יפה, רואים את הרכס המולכן של החרמון, בזמנו זה גם תועד עבור מספר ציניקנים. במערב בימים יפים רואים את הים ואת גוש דן, ורק תדמינו איך נראית השקיעה.

קרוב יותר, הרבה יותר, ממש על ההר ממול, הנוף הרבה פחות יפה. לא כי אין נוף, יש נוף משגע. פשוט בתהליך ארוך ומתסכל הנוף נהרס עם בניה ערבית לא נגמרת. כמעט בכל מקום ביישוב שתבחרו, תוכלו לראות את אותה התמונה, בניה ערבית שמאיימת להקיף אותנו משלושה כיוונים.

זה לא במקרה, יש תוכנית מסודרת ושיטתית להשתלטות על קרקעות, זו המלחמה השקטה שאנחנו מפסידים בה יום יום.

נחזור עכשיו לנוער.

מתחת ליישוב יש בור מים, מתחתיו יש יציקת בטון שלא נעשה בה שימוש כבר שנים. הנוער הנפלא של מעלה לבונה החליט להרים שם פרויקט לזכר רנה שנרב, מצפה רנה. אל תדמינו שכונת קרוונים, יישוב חדש, עיר בהקמה. מדובר בפרגולה פשוטה צבועה בלבן, זה הכל. פינת חמד לשבת בה, ולשמור על עוד חתיכת אדמה במרחב.

ביום שני לפני שבוע, אסרו חג שבועות, הם תיעלו את יום החופש שלהם להוצאה אל הפועל של היוזמה המבורכת. הפרגולה קמה והייתה.

אנחנו לא היינו ביישוב בצהריים האלו, היינו במפגש משפחתי של סבתא של אשתי, שראויה לטור בפני עצמו.

באזור שעות הערב התחלנו לקבל הודעות על כוחות שמגיעים לפנות

רקע כללי של המחלה
טיפולים מתאימים למחלה
מידע על תרופות ותופעות לוואי
טיפולים אלטרנטיביים
טיפולים חדשניים

03-9543349
daatri@yadsarah.org.il

צוות מקצועי עם גישה
למידע מקצועי

דעת
מרכז
מידע
רפואי

עונה על שאלותיך
ומספק מידע רפואי מקצועי ועדכני
על מחלות, תרופות וטיפולים **חינם**

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמיל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

היחיד בכשרות בד"ץ העד"ח

הדס מהדרין מיני בר שבת

במבצע מטורף

רק ב- 1290 ₪ במקום ~~2124 ₪~~

מאושר לשימוש בשבת בחמים והקרים

ניתן להשיג בסניפי הרשת | *5018

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00 בתוקף עד- 21.6.22 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

חיים פוע"ה

הרב אריה כץ | רב יועץ ופוסק במכון פוע"ה ומנהל מחלקת מחקר וספרות

מי הייתה אימו של משה רבינו?

תארו לכם אדם שמחפש את זיווגו במשך תקופה ארוכה. יום אחד הוא מדבר עם הוריו ומספר על קשייו. אביו עונה לו שיש לו סכום כסף בצד שילדיו של הבן יקבלו בגיל 18. התגובה הראשונית של הבן תהיה בדרך כלל: "עוד לא מצאתי אישה, מה אתה מדבר איתי על ילדי בגיל 18?". אולם, במחשבה מעמיקה, הבן יבין שמדובר בהבעת אמון של האב בבנו, שבע"ה יזכה להקים בית בישראל ולהוליד ילדים.

באותו אופן מסבירים חז"ל את הקשר בין חטא המרגלים לבין הציווי על נסכים שמופיע לאחר מכן. הציווי מתחיל במילים (במדבר ט"ו, ב'): "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל ארץ מושבותיכם אשר אני נותן לכם". חז"ל הקשו מה עניינה של פרשת הנסכים לחטא המרגלים? תשובתם מעט מפתיעה: לאחר שנגזר על דור המדבר שלא ייכנסו לארץ, הקב"ה בישר להם שבניהם ייכנסו לארץ.

לכאורה, יש להקשות: רק לפני רגע נודע להם שהם ימותו במדבר, ובניהם יישארו בו בארבעים השנים הקרובות. האם מעניין כרגע מה יהיה עם בניהם עוד ארבעים שנה? אך יש כאן בשורה חשובה. לראות מעבר להווה ולהרחיק את המבט קדימה לעתיד, שבו בע"ה יהיה טוב.

בספר ירמיהו (פרק ל"ב) אנו מוצאים דבר דומה. הכבלים צרים על ירושלים, וירמיהו הנביא כלוא בבית האסורים, מכיוון שנבואות החורבן שלו הכעיסו את המלך צדקיהו. בזמן מייאש כזה, ירמיהו מקבל נבואה שחנמאל בן דודו יבוא אליו בבקשה לקנות את שדהו שבענתות. המכירה מתבצעת, ולאחריה ירמיהו פונה בפליאה לקב"ה: "מדוע הורית לי לקנות שדה, כשממילא אנחנו לקראת חורבן נוראי?". תשובת הקב"ה היא שאכן יהיה חורבן, אולם בעתיד גם תהיה גאולה, וחשוב לראות למרחוק: "שדות בכסף יקנו... כי אשיב את שבתם נאום ה'". השדה שירמיהו קנה הוא סימן לגאולה העתידית.

בעבודתנו במכון פוע"ה, אנו נתקלים – לפעמים – בזוגות שחוששים שהבעיה הרפואית שלהם תגרום לכך שלא יהיו להם ילדים כלל. איננו יודעים לומר להם כמה זמן ייקח עד שהבעיה תיפתר, ומה התהליך שאותו הם יצטרכו לעבור. לפעמים הוא יהיה קצר וקל ולפעמים ארוך ומורכב. אבל אנחנו כן יכולים לומר בוודאות, שאם הזוג מוכן להשקיע את כל המאמצים לשם כך, אזי בסבירות של למעלה מ-99% הם יזכו לילדים. אם הם מתכננים לעזור לילדיהם כשהיהו גדולים, כדאי כבר להתחיל לחסוך את הכסף לשם כך.

בשבוע שעבר הגיע אליי זוג שאני מלווה אותם במשך 14 שנה, עם בנם הבכור, בן חודש. המסלול שהם עברו היה לא קל, אבל כשמסתכלים לאחור – הם הסכימו איתי שהדבר היה שווה בשביל האושר הזה, והודו לי על כך שגם ברגעים הקשים עודדתי אותם שבע"ה הגאולה הפרטית שלהם אכן תגיע.

ללמוד איך התורה משיבת נפש

במכון משיבת נפש לומדים תורת הנפש היהודית. ובנית כלים מעשיים מתוך התורה עצמה. התורה והכלים נלמדים בגישה ייחודית שפותחה על ידי ר' הראל חצרוני בהכוונתו של הרב דניאל סטבסקי שליט"א, מתוך מבט מעמיק וניסיון רב בהבנה והכוונת נפשות ישראל.

* הלימודים בהמלצתו של הרב שמואל אליהו

ר' הראל חצרוני

התוכנית מתאימה לנשים העוסקות בתחום הטיפול, נשים שרוצות לעסוק בהכוונה ונשים שרוצות לקבל כלים להעצמה אישית.

יחס אישי

- קבוצות מגובשות
- אווירה משפחתית
- פגישות אישיות עם מרצים

לימודי בוקר או ערב

שני ערב - 16:30-21:15 /

רביעי בוקר - 9:45-14:30

יצירת קשר:

מוריה 052-6980522

רח' קרן היסוד 22 ירושלים

machonmeshivatnefesh@gmail.com

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

גם

התחייבות למחיר הזול בישראל!

וגם

הנחה עד 40% על חבילות מתחתיים

אפשרויות מימון מחוץ למסגרת האשראי

מקום ראשון באיכות השירות

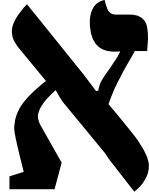

- Sauter SAMSUNG BOSCH Haier Whirlpool SHARP PHILIPS ZANUSSI אלקטרה
- SIEMENS Miele TADIRAN Electrolux TOSHIBA dyson AEG beko Blomberg
- LIEBHERR Hisense ELECTRA miXiaomi Apple Lenovo hp ASUS JBL LG

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00. התחייבות למחיר הזול ביותר תקף ל- 3 ימים מהצגת הצעת מחיר מתחרה כתובה על אותו דגם/יבואן באותם תנאים. בתוקף עד- 30.6.22 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

**בני
בית
היה**

ירועי הפרעות ברחבי הארץ שהתרחשו לפני כשנה, במהלך מבצע 'שומר החומות', הותירו חותם צורב בחברה הישראלית, ונראה כי ייקח עוד זמן לעכל את מכלול ההתרחשויות ואת השלכותיהן. חלקנו מעדיפים פשוט לעבור הלאה ולנסות לשכוח את הכתם האפל הזה בתולדות המדינה, אך ישנם גם אלו שבחרו לא לכסות את האירוע, אלא דווקא למנף אותו לעשייה ולהתקדמות. כאלו הם למשל חברי הגרעינים התורניים בערים רמלה ולוד, הפועלים בימים אלו לתיקון ופעילות בעקבות האירועים הקשים.

מעניין שבשני המקומות, ואף בגרעינים תורניים במקומות נוספים בארץ (כמו למשל הגרעין בעכו), מלבד הטיפול המעשי הקונקרטי, יש גם עשייה רבה ומאמץ להרחבת תחומי הרוח ובית המדרש. נראה, כי הדברים נובעים מתוך אמונה בכך שכדי לפתור את הקשיים במדינת ישראל, עלינו לא להתעסק רק בתיקון נקודתי, אלא לשוב אל המקור, להיזכר בזהותנו, ובשאלה מדוע ולשם מה בעצם אנחנו נמצאים כאן.

רמלה ולוד הינן ערים מעורבות הממוקמות בשכנות במרכז הארץ. לוד היא אחת הערים העתיקות בארץ ובעולם, עיר שהיותה מרכז יהודי חשוב בתקופות שונות בהיסטוריה. רמלה לעומתה, הוקמה בראשית המאה ה-8 לספירה כחלק מהכיבוש המוסלמי. נראה כי מאז הקמתה התגוררו בה יהודים, לרוב בשלום ובשכנות טובה עם ערביי המקום, אולם בתקופות מסוימות התחוללו אירועי פגיעה, רדיפות וטבח ביהודי האזור.

בשנת 1948, במהלך מלחמת השחרור, יצאו פורעים ערבים מרמלה ומלוד לנתק את הקשר בין ירושלים למרכז הארץ, ובמסגרת 'מבצע דני' נכבשו שתי הערים. רוב תושביהן הערבים עזבו אותן וברחו במהלך המלחמה, ומעטים נשארו. מאוחר יותר, במסגרת העלייה הגדולה לארץ, שוכנו בהן תושבים יהודים.

בעיית הערים המעורבות

הרב אליעזר שחור, חבר הגרעין התורני ברמלה וראש הכולל העתידי להיפתח בה בשנה הקרובה, מספר על העיר: "מאז קום המדינה, התפתחה רמלה כעיר ידידותית במרכז הארץ, עד לכמה אירועים דרמטיים ששינו את פניה: א. סביב רמלה הוקמו מספר ערים כמו מודיעין ושוהם, שאוכלוסיה חזקה עזבה את העיר ועברה אליהן, וכך יצא שבעיר נשארה בעיקר אוכלוסיה משכבות סוציו אקונומיות נמוכות יותר. ב. בגלל שרמלה נמצאת במרכז הארץ, ומתוייגת כעיר מעורבת, המדינה התייחסה אליה כאל עיר שיכולה לפתור את כל הבעיות שלה, ולכן למשל העבירו אליה בדואים שלא נמצא להם מקום בנגב".

בהמשך, מדינת ישראל הפעילה 'סייענים' - משת"פים ערבים שעזרו לצבא ביהודה ושומרון, והיה צורך למלט אותם, ולכן משרד הביטחון קנה להם בתים ושיכון אותם ברמלה, על אף שהם אינם אזרחי המדינה, לא מכירים את השפה, רגילים להשתמש בנשק ואחיהם בעיר שונאים אותם. "מדיניות זו יצרה בעיר אוכלוסיה שחיה למעשה בתחושה שהיא נמצאת 'מעל החוק', כאשר המשטרה מגינה עליה, וכך לאט לאט הם הרימו את הראש, וזה מה שהתפרץ בפרעות לפני כשנה. היום הם נחשבים כבר לאזרחי המדינה, אך אלו

שנה אחרי פרעות תשפ"א בערים המעורבות בלב מדינת ישראל, חוזרים הרב אליעזר שחור מהגרעין התורני ברמלה והרב איתן שנרב מהגרעין התורני בלוד - אל אותם ימי בלהות ואל חבית הנפץ שעדיין יכולה להתלקח מחדש בכל רגע נתון. בראיון מיוחד מחדדים השניים את חשיבות הנוכחות של הגרעין התורני וההשפעה הקריטית של חברי הגרעין בתחום הקהילתי, החברתי וכמובן הלאומי - שרק הולכת ומתחדדת ככל שעובר הזמן שהם אייזן

הרב איתן שנרב במהלך שיעור בכולל בלוד

לומדים בתיכון כ-700 תלמידים. בשנים האחרונות הוקמו גם תלמוד תורה וישיבה תיכונית מצליחה. בנוסף לכך, מבצע הגרעין פעילות לחיזוק הזהות היהודית בבתי הספר הממלכתיים, וכעשרה מחברי הגרעין הם רבנים של בתי כנסת וקהילות ברחבי העיר. כמו כן, הגרעין אחראי גם על מפעלי רווחה, בית תמחוי, שולחנות שבת, מרכז משפחה ועוד.

"בתחום הלאומי, מספר חברי גרעין עברו לגור בשכונת עמישב, שכונה שהייתה יהודית לגמרי עד לפני 25 שנים, אולם מאז עברו לשכונה מאות משפחות ערביות המאיימות להפוך את השכונה לערבית. בעקבות כך נסגרו בתי הספר היהודיים בשכונה, ובעלותם הועברה לרשת של התנועה האיסלאמית. כיום גרות במקום כשלושים משפחות מהגרעין, והוקמו בה מעון, גני ילדים וישיבת שילובים, וכן מתבצעת פעילות לחיזוק בתי הכנסת והשכונה".

שבוע בלהות

אמנם שנה חלפה מאז פרעות תשפ"א, אבל הרב שחור מתקשה להשתחרר מאירועי השנה האחרונה. "בכל שנה אנו סובלים כאן ברמדאן במשך חודש שלם מהצקות, נפצים והטרדות, מסוף הצום ב-7-8 בערב ועד לאחר חצות. אך הרמדאן האחרון היה קשה מכל אלו שחווינו. פנינו לכל הגורמים, למשטרה, לרשות, ולא קיבלנו מענה. ואז בכ"ט באייר, ביום האחרון של הרמדאן, החלו הפרעות ברמלה ובכל הארץ, ולמעשה נכנסנו פה לשבוע שהיה פשוט חלום בלהות: מרדת הלילה, הסתובבו קבוצות של פורעים ברחובות שכונת עמישב, השליכו אבנים על בתי יהודים, ואף ירו והשליכו מטעני צינור אל הבתים והציתו מכוניות. מדובר בתושבי השכונה עצמם, שידעו להצית במדויק רק את מכוניות התושבים היהודים. הכניסה לעיר משני הרחובות הראשיים נחסמה לחלוטין, והמשטרה רק נתנה הוראה להסתגר בבתי בלי לצאת, ופשוט נעלמה מהמקום".

מה עושים במצב כזה?

"לאחר שני לילות קשים מאוד יצרנו קשר עם חמ"ל היישוב יצהר, והתחילו להגיע מתנדבים שהסתובבו ברחובות. בעקבות כך, היו התנגשויות בין קבוצות של מתנדבים שבאו לחזק אותנו לבין כנופיות ערביות, וגם אז המשטרה עדיין לא נכחה באירוע - מידי פעם הגיעו מספר ניידות, ורקו כמה רימוני הלם ונעלמו. לאחר הלילה הזה, שבו

לא תושבי העיר המקוריים. כלומר למעשה, מי שיצר את הבעיה ברמלה זו המדינה".

כיום, מתגוררים ברמלה קרוב ל-80 אלף תושבים, מעל ל-70% מהם יהודים, והנתונים די זהים בלוד. הרב שחור מתאר את הקשיים השונים המלווים את המגורים בעיר: "בפני תושבי העיר ניצבים אתגרים בתחומים שונים: בתחום החברתי - האוכלוסיה בעיר חיה במצב סוציו אקונומי נמוך, וגם ההנהגה שלה, וזה משפיע על ההכנסות בעיר, ועל איכות החינוך והתרבות. מבחינה דתית, רמלה אינה עיר דתית אלא מסורתית: ישנם למעלה מ-80 בתי כנסת בעיר המלאים בלילות שבת, מקוואות פעילים מאוד וחיבור חם למסורת, אך ללא תשתית דתית חזקה כגון ישיבות. יש בסך הכל 2-3 כוללים חרדיים בעיר, ולמעשה עד לפעילות הגרעין התורני לא היו בעיר ישיבות תיכוניות או אולפנות".

כמובן ישנו האתגר הלאומי. "מגורים בצד אוכלוסיה ערבית יכולים לגרום לאתגרים ואף לבעיות - הילדים הערבים והיהודים לומדים יחדיו בבתי הספר (על פי החוק, לא ניתן למנוע מילד ערבי ללמוד בבית ספר ממלכתי), ועל כן קשה לחזק את נושאי הזהות היהודית, הגאווה הלאומית והייחודיות שלנו כעם. בבתי הספר העל יסודיים, זה מתפתח גם להתבוללות - נערים ערבים שלומדים עם נערות יהודיות, כאשר הזהות היהודית לא מאוד חזקה, ויש המון מקרים של חברויות וקשרים בין ערבים ויהודיות. מלבד זאת, עצם המציאות הזו בעיר גורמת למתח - אם משפחה משחקת בגן שעשועים, ומגיעה משפחה או קבוצה של ערבים לשחק גם, משפחה רגילה באופן טבעי תקום ותלך, לא נעים לה לשהות שם בצורה כזו, ואז הערבים חשים שבכל מקום שהם מגיעים אליו היהודים מתרחקים. כמו כן, יש

מאבק גדול על קניית דירות וקרקעות בעיר, ולרוב הערבים הם אלו שזוכים במכרזים, כי הם מביאים כסף מזומן שהם מרוויחים בדרכים שונות, ולאוכלוסיה המקומית שאינה חזקה כלכלית קשה מאוד להתמודד מולם".

מהו אם כן תפקידו של הגרעין התורני בעיר?

"הגרעין הוקם לפני כ-17 שנה" מסביר הרב שחור, "והוא פועל בשלושת המישורים הללו: בתחום החינוך, הגרעין בחר לשלוח את ילדיו להשתלב ולחזק את מוסדות החינוך המקומיים. הגרעין הקים גם בית ספר ותוכנית דתי בעיר, דבר שלא היה קיים בה לפני כן, וכיום

תואר

שני בהרצוג

לא רק בשביל התואר

הצטרפו ללימודי התואר השני המשלבים מגוון תכנים ייחודיים להעצמה אישית:

פסיכודרמה • כתיבה יוצרת • פלייבק • יזמות וחדשנות
למידה סדנאית ובית מדרשית • הנחיית קבוצות לימוד

תכניות הלימוד בלימודי התואר השני:

חינוך יהודי | תורה שבעל פה - הלימודים מתקיימים בימי שלישי
תנ"ך ופרשנות | מחשבת ישראל - הלימודים מתקיימים בימי שלישי או בימי שישי
ניהול וארגון מערכות חינוך - הלימודים מתקיימים בימי רביעי בבוקר או בימי ראשון אחה"צ
חינוך מיוחד בהתמחויות לקוינות למידה ולקוינות מורכבות - הלימודים מתקיימים בימי שני
הוראת המתמטיקה - הלימודים מתקיימים בימי רביעי

הבעש"ט בירושלים:

בנתיב החסידות מהבעש"ט
ועד ימינו, בארץ ובעולם

לפני ולפנים:

בין נפש המורה לעולמו של התלמיד.
ברוח ישיבת מקור חיים עם הרב דוב זינגר

בית מדרש:

לימוד סדנאי - בית מדרשי
בחוגי היהדות

חדש בלימודי התואר השני
שנת לימודים אחת בקמפוס*

הרצוג. לדעת. לחונך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

*למעט בתכניות חינוך מיוחד והוראת המתמטיקה

חוגגים ריבונות יהודית ברחבי רמלה

זו הרוח. אנו לא מספיק בטוחים בזהות היהודית שלנו. בבתי הספר הממלכתיים, לא רק ברמלה אלא בכל הארץ, פוחדים לגעת בנושא הזהות. האם מוקיעים זוגות מעורבים? האם ילד יודע מה היא המשמעות של היותו יהודי?

“אם מחנכים לכך שלכל אחד יש רק את האמת שלו, המשמעות היא שאין אמת בכלל. הדרך היחידה להיאבק בזה היא להרבות בתורה של גבורה יהודית ועוצמה, מתוך ידיעה שעל עם ישראל מוטל לשוב לארץ ישראל ולשלוט פה, גוי אחד בארץ. יש כיום גם ניסיונות שונים לטשטש את ערכי המשפחה, והתפקיד שלנו הוא לברר, לחדד ולהעצים את הטוב הקיים. לכן מרכז תורני הוא הפתרון האמיתי לחולשה הזו, הקיימת למעשה בכל הארץ, אך מתבטאת במיוחד במקומות כמו רמלה.”

תהיה משמעות לנושאים האלו בסדרי הלימוד?

“בבית המדרש לומדים בעיקר הלכה לקראת מבחני רבנות. אך אנחנו לא מנותקים ממה שקורה לאוכלוסייה פה, בוודאי שתהיה לכך גם משמעות, מגיעות אלינו כל הזמן שאלות והתמודדויות שונות הקיימות בחברה המעורבת בין ערבים ויהודים, כמו למשל שאלת מכירת בתים לערבים. מעבר לכך, בית המדרש קשור כמוכן לתורתו של הרב קוק, ויהיו גם שיעורים באמונה, בתנ"ך ועוד. ב"ה מתגבשת כבר קבוצה יפה של זוגות סביב האתגר של הקמת בית המדרש בעיר והיא שמחה לתת את חלקה בחיזוק החוסן הרוחני לתושבים.”

ומי מממן את הכולל והמילגות?

“חברי הקהילה, ותושבי העיר התומכים בכולל.”

כאן יוכרע עתיד המדינה

מה היא החשיבות של מגורים ברמלה בעיניך?

“לכל תקופה יש את האתגרים שלה. אם זה היה בעבר הקמת ישיבות, יישובים ביהודה ושומרון או גרעינים תורניים, היום כל ענייני הזהות היהודית במדינת ישראל מתנקזים לרמלה ולערים המעורבות. הרצון שלנו לחזק, לקרב ולהפוך את המדינה ליהודית יותר – פה זה מופיע, ופה אנו יכולים להוציא לפועל את כל מה שלמדנו בבית המדרש. זה המקום שבו יוכרע עתיד המדינה.”

“המאבק שלנו אינו מול הציבור הערבי, אלא מאבק על הזהות היהודית

קרוב ל-300 מתנדבים מכל הארץ הסתובבו איתנו ברחובות השכונה, הערבים פנו אלינו וביקשו שלא נביא את 'המתנחלים', והם כבר ידאגו לשמור על החברה שלהם. ואכן, בלילה שלאחר מכן עוצמת האירועים ירדה דרסטית, אם כי המשכנו להרגיש גם חודשים לאחר הפרעות את הרמת הראש הו – הצקות, הטרדות, מכות לילדים בשכונה או יריות מידי פעם.”

“אגב, הנהגת העיר המורכבת מקואליציה של יהודים וערבים, ביניהם גם חברי התנועה האסלאמית, משרדת החוצה כל הזמן שאין בעיות ברמלה, ושורר דו קיום מלא בין היהודים והערבים – המוסלמים והנוצרים, אולם מתחת לפני השטח המצב שונה לחלוטין. בעקבות האירועים האלו, הבנו שעלינו לעלות מדרגה במחוייבות שלנו לחיזוק היהודי של העיר. ישנם כאלו המנסים לשדר שזו עיר רב תרבותית, עיר עולם, אך למעשה רמלה היא קודם כל עיר יהודית עם מיעוט ערבי, שעליו להתנהג כמיעוט בתוך מדינה יהודית – ללא שאיפות לאומיות משלו, ועם מחוייבות ושמירה מלאה של החוק, וכמובן ללא כריזמות ולאלימות.”

מה אם כן ניתן לעשות?

“אנו פועלים ב-2 זרועות במקביל: ראשית, בעזרת משפחות יהודיות המצטרפות לעיר ובאמצעות רכישת דירות בשכונה המעורבת. שנית, על ידי הקמת מרכז תורני חזק, שיהווה גם הוא מקור משיכה למשפחות צעירות תורניות לעיר, מקום שיהיה מגדלור רוחני ומחזק לחיבור האוכלוסייה היהודית לזהות היהודית שלה ולשמירת תורה ומצוות.”

הרב אליעזר מתאר את הקמת המרכז התורני המתוכנן: “באלול הקרוב, אנו מתכוונים בעז"ה לפתוח כולל הלכה לאברכים בוגרי ישיבות שרוצים להצטרף אלינו למשימה הציונית-חלוצית הזו, ויבואו לגור בעיר עם משפחותיהם. אני אעמוד בראשות הכולל, וילוו אותנו גם הרב אריאל בראלי רב היישוב בית אל, והרב יוסף ישראלי רב הגרעין התורני בעיר. ללומדי הכולל יינתנו בעז"ה מלגות גבוהות, ותהיה עזרה למשפחות בהשתלבות במוסדות החינוך ובעבודה במוסדות השונים בעיר.”

למה דווקא כולל?

“אנו רואים שהמאבק הגדול מול הערבים אינו צבאי – יש לנו ב"ה מדינה חזקה מאוד עם יכולות טכנולוגיות וצבאיות מדהימות, ומולנו מתמודדים ערבים עם סכינים. אך מה שחסר לנו כדי לנצח אותם –

לרקוד עם נופי ארץ ישראל

קורס מדריכי טיולים ומסעות קיץ תשפ"ב - 2022

הקורס משלב מקצועיות, ידע, מקוריות
ופדגוגיה עדכנית המותאמת לאתגרי השעה.
הקורס מקנה רישיון להדרכת טיולים במערכת החינוך,
בהובלת טובי המרצים בראשות

ד"ר דורון שר-אבי וישורון פישר
בריכוז אחינעם רוטנברג

ד' בתמוז - ב' באלול תשפ"ב (29.8.22-3.7)

השיעורים העיוניים יתקיימו
בקמפוס היכל שלמה, המלך ג'ורג' 58, ירושלים

לפרטים: 02-9937337/02-5889004
או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

לכוגרי הקורס תינתן הכרה אקדמית ללימודי תואר ראשון בחוג ללימודי א"י במכללת הרצוג

להיות מורי דרך : הדגש בסיור היה באסלאם
אחרים
25.3.22, עיתון מקור ראשון

להיות מורי דרך ולהעמיק במקורות היהודיים

קורס מורי דרך במכללת הרצוג

הקורס מותאם באופיו ובתכניו
למגזר הדתי והחרדי
במסגרת החוג ללימודי ארץ ישראל
הקורס בפיקוח משרד התיירות

בהובלת: ד"ר דורון שר-אבי וישורון פישר
רכז הקורס: ד"ר שמואל בהט

פתיחת הקורס: א' חשוון תשפ"ג 26.10.22

השיעורים העיוניים יתקיימו
בקמפוס היכל שלמה, המלך ג'ורג' 58, ירושלים

לפרטים: 02-9937337/02-5889004
או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

ספרי קודש שהושחתו במהלך הפרעות

”בעקבות האירועים האלו, הבנו שעלינו לעלות מדרגה במחוייבות שלנו לחיזוקה היהודי של העיר. ישנם כאלו המנסים לשדר שזו עיר רב תרבותית, עיר עולם, אך למעשה רמלה היא קודם כל עיר יהודית עם מיעוט ערבי, שעליו להתנהג כמיעוט בתוך מדינה יהודית”

רלוונטי

לגמרי בלוד: ממש בימים שלפני כתיבת שורות אלה, הותקפה קבוצת נערים בעת סיור בלוד, עד שחולצה על ידי המשטרה. “המצב לא פשוט במדינה”, הוא מודה, “באירוע אתמול, פורעים תקפו בגז מדמיע ובאבנים קבוצת בחורים מישיבה תיכונית שסירו בעיר, והקבוצה הייתה נצורה בבית כנסת עד שהמשטרה חילצה אותם. אולם בלילה, לאחר האירוע, המשטרה עצרה בהשפלה מוחלטת את המדריכים הגיבורים של התלמידים, חברי הגרעין בעיר, צעד שאינו חוקי, ושעליו התנצלה המשטרה מאוחר יותר. אירוע כזה מביא להגברת המתח באזור, ומצביע על כך שהמצב בעיר נפיץ ביותר.”

מה ניתן לעשות במצב הלא פשוט הזה?

”כשהחלו הפרעות בשנה שעברה” מספר הרב איתן, “כחודש אחרי שביקשו ממני להדליק משואה ביום העצמאות, הגיע אלי מבול של פניות מרשתות התקשורת, והחלטתי פשוט לא לענות לאף אחת מהן. במקום זה, הודעתי להם שמי שרוצה לדבר איתי, יוכל לבוא ולפגוש אותי בכולל. ההבנה שלי היא שמכאן, מהתורה ומההלכה, יצאו גם האור, האמונה והרוח. באותה תקופה המשיכו להגיע ללימוד גם אברכים מרמת אשכול, השכונה שבה היו הפרעות, כי הם הבינו שאי אפשר לנצח רק בעזרת כוח ומשטרה. מה שבסופו של דבר ישאיר אותנו פה זה הרוח, הלימוד, פה בבית המדרש נמצא המקור.”

באיזה מובן?

”ראשית, אנו מאמינים גם שבאופן סגולי, לימוד התורה מקיים את העולם. ושנית, כיוון שזה באמת מרים את הרוח כאן, אנשים מכל הסוגים והגוונים נכנסים לכולל, עם או בלי כיפה, וזה ממלא בכוחות

שלנו. ישנו ניסיון גדול לטשטש את הבעיות הקיימות בכל המערכת, והשאלה היא אם מוכנים לשים זרקור על הבעיות או מתעלמים מהן. הן הרי לא יעלמו מעצמן, ועלינו לעמוד מולן ולהתמודד בגבורה. גם אם נספר לכולם עד מחר שיש פה דו קיום, זה לא נכון. יש בתוכנו אוכלוסיה שלא רוצה בקיומנו.”

ומה לגבי הבעיות הביטחוניות?

”ככל שאנו מחזקים את התחושה שרמלה שייכת לנו ושאנו לא מוותרים עליה, ומסייעים לתושבים לא למכור בתים לערבים ולמצוא קונים יהודים, תחושת הביטחון בעיר מתחזקת. חוץ מזה, יש לנו ישיבות עם כל הגורמים בעיר, ואנו דואגים שהם יפעילו את כוחם ככל שאנו מצליחים.”

”כבר השנה”, מספר הרב אליעזר, “הרמדאן היה טוב בהרבה מהקודמים. מדובר בתהליך, שבו אם בעבר ריקוד דגלים נתפס כפרובוקציה, עם הזמן אנו מרגילים את הציבור לכך שהעיר שייכת ליהודים. זה נכון גם בהצהרות, וגם בעבודה בבתי הכנסת, בחינוך ועוד. תוך כמה זמן נצליח ובאיזו רמה – זה תלוי בעוצמת הכוחות שיצטרפו אלינו.”

לוד – המשפט והרוח

גם בגרעין התורני בעיר לוד הסמוכה ישנה יוזמה דומה. לפני כ-25 שנה הוקם הגרעין כחלק מכולל שפעל במקום, אולם כהמשך הדרך הכולל נסגר, עד שנפתח מחדש לפני 8 שנים, ובראשו עומד הרב איתן שנרב, אביה של רנה שנרב הי”ד שנרצחה בפיגוע

במעין ליד היישוב דולב לפני כשנה וחצי. “כשנה לפני הפרעות, בעקבות אירועים שונים בעיר, הבנו שעלינו לפתוח גם כולל דיינות, שיתעסק בנושאים הרלוונטיים לחיים כאן בלוד”, הוא מספר. “ואז, בעקבות הפרעות בעיר, היוזמה הזו קיבלה תנופה משמעותית, כך שמצב של כמה אברכים בודדים, הגענו לכ-20 אברכים שלומדים כאן בכולל, ואנו מקווים שיצטרפו נוספים.”

מה היא חשיבות הכולל בעיניך?

”הכולל צמח מתוך הבנה, שלא יתכן שתהיה פה בגרעין התורני בלוד עשייה חברתית ולאומית כל כך גדולה – מעורבות בעיר, יוזמות חסד, שמירה על ארץ ישראל ועוד – בלי שזה ינבע מתוך לימוד תורה מעמיק.”

מדוע דווקא כולל לדיינות?

”באופן אישי”, מסביר הרב שנרב, “אני יכול לומר שאני חווה בשנים האחרונות תחושה של בלבול גדול במערכת המשפט בארץ. זה מתבטא למשל ביחס למחבלים שרצחו את הבת שלי בפיגוע, ואני גם מדבר על זה ישירות עם פרקליטים שונים מתוך המערכת, אפשר ממש לראות מה קורה כשמתעסקים בזה ממקום שאינו מחובר לתורה.”

”נושא הפרעות בהחלט העלה את השאלה המשפטית על סדר היום”, הוא ממשיך, “ואנו לא רוצים להיות רק אלו שרוטנים ומקטרים מהצד, אלא פשוט ללמוד את הסוגיות הרלוונטיות למערכת המשפט. לדוגמא, ההתעסקות בשאלה איך נוכל לבנות כיום מערכת משפטית הפועלת על פי התורה, מערכת המנווטת על פי דבר ה’.”

למעשה, הפרעות אינן רק אירוע שנוטר בעבר, אלא עדיין הווי חיים

”הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם ה'...
 לֹא רָעַב לֶלֶחֶם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם
 כִּי אִם לְשִׂמְעַת אֶת דְּבָרֵי ה'”

קריאה גדולה לקרוב לבבות

שמענו על הפעולות שנעשות ע"י אנשים שאהבת ישראל בוערת בליבם לקרב לבבות "בשיעורים", "בביקורי ביצ" ו"בהעמדת דוכנים" בחוצות הערים, להפצת תורה והסברתה. הפעולות הללו הן חשובות מאוד ובמיוחד בתקופה האחרונה שרואים בחוש עד כמה הלבבות פתוחים לתשובה אמיתית וגדולה, מצווה רבה על כל מי שיכול להצטרף בעצמו לפעולות ברוכות אלו ולעשותם בכל לבו ובכל נפשו. קוראים אנו בזה לכל מי שכבוד ה' ועתיד עם ישראל יקר בעיניו להצטרף למפעל חשוב זה ובמיוחד אברכים ובני תורה (עפ"י הנחיות ראש ישיבה שלהם) כי הן אינן ביטול תורה חלילה, ולהפך הם הם "קיומה של תורה". וגם מי שאינו עוסק בפועל, יהיה שותף בזה בחיזוק האנשים והארגונים שעוסקים בכך במימון ובכל סיוע שיש בו ממש. וברכת "החיים והשלום" תחול על ראשם של התורמים והעוסקים בדבריו המסולאים מפז של הזוה"ק בפרשת תרומה (קכח ע"ב) שאומר כי אילו ידענו הערך הגדול של מצוות זיכוי הרבים, היינו רודפים אחריה כמו שרודפים אחר החיים. כיוון שבדרך זו יביאו השלום ויסיפו חיים לכל פרט ולכלל ישראל, ובזה נזכה שיתקיים בכולנו כאחד "באור פניך - יהלכון" ובביאת הגואל ובבניין אריאל במהרה בימינו אמן.
 בברכה,

הראשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל

הרב **זלמן מלמד** שליט"א
 ראש ישיבת "בית אל"

הרב **צפניה דרורי** שליט"א
 ראש ישיבת שילה

הרב **שלמה אבינר** שליט"א
 ראש ישיבת "עטרת כהנים"

הרב **נחום אליעזר רבינוביץ'** זצ"ל
 ראש ישיבת מעלה אדומים

הרב **יהושע ויצמן** שליט"א
 ראש ישיבת מעלות

הרב **דב ביגון** שליט"א
 ראש ישיבת "מכון מאיר"

הרב **עמיאל שטרנברג** שליט"א
 ראש ישיבת הר חמור

הרב **צבי ישראל טאו** שליט"א
 נשיא ישיבת הר חמור

הרב **חיים דרוקמן** שליט"א
 ראש ישיבת "אור עציון"

הרב **דב ליאור** שליט"א
 רבה של קרית ארבע וחברון, ראש ישיבת "ניר"

פורסם לראשונה בשנת התשס"ה

החלה הרשמה
 ללימודי שליחות
 שתחל אחרי
 החגים בתשפ"ג

האזים נזרעו בגור שאיח...
שליח יקר! כן, כן, אתה...
שליח של הקב"ה.

בימים אלו, בהם מתחולל מאבק עמוק על זהותה היהודית של מדינת ישראל, אנו מאמינים שהגיעה העת להצטרף לתנועת התשובה הציונית הפועלת ברוח משנת הרב קוק זצ"ל.

עלינו להכשיר את עצמנו למשימה הקדושה!
 להרכות אהבה, להתחזק בכיטחון, להתמלא ענווה ובעיקר להאמין שאפשר.
 כל אחד ואחת חייבים לראות עצמם כשליחים ולהשפיע מאור התורה על רבבות עמ"י המצפים לכך.

לפרטים נוספים צרו קשר: רעות 0528119800, 03-9464499, hineni.ry@gmail.com או סרקו:

התורה, כי הבנתי שאני חייב את זה כדי להשתקם. ולמרות כל הסביבה שעטפה אותנו, זה לא היה עובד בלי התורה. לכן, גם בעקבות הפיגוע שעברנו, הכולל רק התחזק".

להאיר את העיר

בכולל ישנו לימוד רציני ומעמיק של דינים הקשורים למערכת המשפט. "אנו עוסקים בסוגיות של חבלה, נזיקין, גניבת רכוש ועוד – דברים הקשורים באופן ישיר לשגרת החיים שלנו כאן בלוד. ובאמת, הלימוד שלנו לא נותר רק בבית המדרש – פתחנו פה בית דין לגישור בנושאי סכסוכי שכנים או שלום בית, וזה דבר כל כך חשוב פה בלוד, שהיא באמת עיר מורכבת. אנו מאמינים שדווקא מבית המדרש חייב לבוא הפתרון, הן לבעיות הלאומיות והן לבעיות החברתיות של לוד".

הרב איתן מספר מעט על העשייה של הכולל בתוך הקהילה: "אנו פועלים גם לאיחוד בין ציבורים שונים ובין עדות שונות. ישנם בתי כנסת משולבים בעיר – הקהילה שלי לדוגמה, חציה אשכנזית וחציה מיוצאי עדות המזרח, והשאלה היא איך נוהגים במצבים שונים כאשר חלק רוצים מנהגים מסויימים וחלק אחרים, או מה יהיה נוסח התפילה. בנוסף לכך, הכולל נמצא למעשה בתוך ישיבה תיכונית, ואנו לומדים בכל יום עם חברי'ה מהישיבה. זו ישיבה מגוונת מאוד, ויש כאן חיבור גדול בין החיים והתלמידים לתורה. בכל יום גם נכנסים אלינו תלמידים מהישיבה התיכונית לדין תורה – כדי לפתור סכסוכים בין חברים או מחלוקות שונות. בעקבות כך, אני גם מוציא עכשיו סדרת ספרים הנקראת 'שאלות מהחיים', על דיני ממונות לנוער, כדי להנחיל את הנושא הזה כבר בגיל התיכון".

מי מגיעים ללמוד בכולל?

"מדובר באברכים שכמעט כולם גרים בגרעין התורני בלוד. ויש בכולל גם לומדים מהמגזר החרדי, חלקם רבני קהילות חרדיות בעיר, וכולנו לומדים ופועלים כאן יחד לגמרי כמו אחים".

בנוסף לכולל הדיינות, ישנן גם תוכניות שונות המיועדות לתושבי העיר: "ישנה קבוצה של פנסיונרים שמגיעים ללמוד איתנו במהלך היום. ופתחנו גם כמה בתי מדרש בערב, המיועדים לאנשים עובדים המגיעים ללמוד בסוף יום העבודה, ובהם מתקיים גם לימוד בנושאי אמונה ומחשבה. יש גם קבוצה של עולים מאתיופיה, שחלקם למדו אצלי בעבר, וחלקם לא דתיים, אך לפני כשנה הם החלו לבוא לכולל, ורבים מהם חזרו בתשובה ועשו שינוי עצום בחיים שלהם. השאיפה שלנו היא שהכולל ישפוך אור גדול על העיר כולה", הוא מסכם.

את העיר. לפעמים אדם נכנס לכולל רק לכמה דקות, ויוצא עם כוח להתמודדות עם המשברים שלו, ביחסיו עם שכניו או עם התושבים הערבים".

הרב איתן מאמין שבמוקד החיים צריכה להיות הרוח, זו שמדריכה אותנו לפעול ולחיות כך: "אני כל הזמן עוצר את הלימוד בכולל, ומזכיר לאברכים שאנו לא לומדים פה בשביל עצמנו. ב"ה יש לנו פה בגרעין גם מאות מתנדבים ופרוייקטים של חסד, ולכולם אני אומר: עם כל הכבוד לחסד, ללא תורה אין לנו מה לעשות פה. כך גם לגבי אנשים שקשה להם כלכלית: רבים כאלו עוברים דרכי, ומעבר לעזרה הכלכלית שאנו מעניקים – אני אומר להם שאי אפשר גם בלי תקווה, רוח, אמונה. "חוויתי זאת גם באופן אישי: לאחר המשבר שאנו עברנו, הרצח של רנה בתנו בפיגוע הטרור, הדבר שהכי חלמתי לשוב אליו היה לימוד

סדר נשי נשי ר בוקר

תואר ראשון בהוראה B.Ed. לבני הישיבות

תכנית יעודית לבני ישיבות בעלי רקע ישיבתי של 4 שנים לפחות.
התכנית מעניקה תואר ראשון בהוראה B.Ed.

עם שתי התמחויות:

תושב"ע ולימודים כלליים (חטיבות מקצועות היהדות: תנ"ך ותושב"ע)

הלימודים מתקיימים
בימי שישי בקמפוס ירושלים

שכר לימוד
מופחת

תוכנית במשך
שלוש שנים

לימוד
בחבורה

הכרה אקדמית
בלימוד הישיבתי

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

זה לא חסד, זה אכזריות

“אז יש נטייה לשני לשחרר את אותו התפקיד”
“אבל היא לא רצתה את התפקידים האלה, היא שונאת אותם. עשיתי את זה כי רציתי שהיא תשמח ותהיה מאושרת וכלום לא עזר” אמר וירדו לו דמעות.

“בשפת החסידות מה שעשית זה שנתת לה חסד בלי גבול זה מייצר תוהו בנפש ובזוגיות שלכם. קח צמח למשל, אם תשקה אותו ללא גבולות, הוא פשוט יירקב. זה יהרוג אותו. כשאתה בנתינה בלי לראות את הצד המקבל באמת, זה לא מאפשר צמיחה. זה לא חסד, זו אכזריות!”

חסד (אהבה) חייב לבוא ביחד עם גבורה (יראה) שמאזנת אותו. ביחד, בהתכללות ביניהם נוצר מקום מאוזן בריא וזוהי מידת התפארת (רחמים), זה כוח האיזון שיש בעולם” הסברתי לו.

“אז מה אני צריך לעשות? להפסיק לתת לה אהבה? להפוך להיות רע?” שאל והרגשתי את האומללות שלו.

“חלילה, ראשית יש להבין היטב שמה שהיה עד עכשיו זה לא טוב אמיתי. תהיה קשוב לפנימיות שלה, למצוקות, לחוסר המשמעות שהיא מרגישה בחיים האלה, ועם זה תתמודד”

“אני לא מבין איך זה קורה, כולם אומרים לי איזה בעל אני, כמה היא זכתה בבעל כמוני, אנשים מספרים כל הזמן שלא ראו עוד בעל כמוני מעולם ובסוף אני יוצא רע?” הוא ממש כעס.

“בחינוך זוגיות בחיים החסד והאהבה חייבים להגיע בצורה מדודה ומדויקת ביחס למקבל, כוכבה היא לא כלי להכיל את כמות החסד ששפכת עליה. אתה הטבעת אותה ועכשיו הגיע הזמן להתחיל לחלץ אותה, זה הרחמים האמיתיים שתוכל לתת, זה חסד של אמת.”

“תאמיני לי, היא לא מבינה כמה היא זכתה. הכל אני עושה בבית: כביסות, כלים, כל מטלות הבית, לוקח את הילדים למסגרות, מוציא אותם, מפרנס... היא מלכה בבית! איך זה יכול להיות שהיא לא מעריכה את כל זה?” שאל אותי והרגשתי את הטון של יניב עולה בכעס.

“למה היא לא מעריכה?” שאלתי

“לא יודע למה, היא צועקת עלי ומקללת אותי. במקום להתייחס אלי בכבוד ובהערכה היא מתייחסת אלי כאילו אני כלום, איך זה יכול להיות?” המשיך בעצבנות.

“אתה לא הפכת את אשתך למלכה, אתה הפכת את אשתך לחסרת משמעות” ידעתי שהמשפט הזה יהפוך לו את הקרביים. “אני הפכתי אותה לחסרת משמעות? את שומעת מה את אומרת? את הקשבת לכל מה שסיפרתי לך שאני עושה עבורה?” המשיך בכעס.

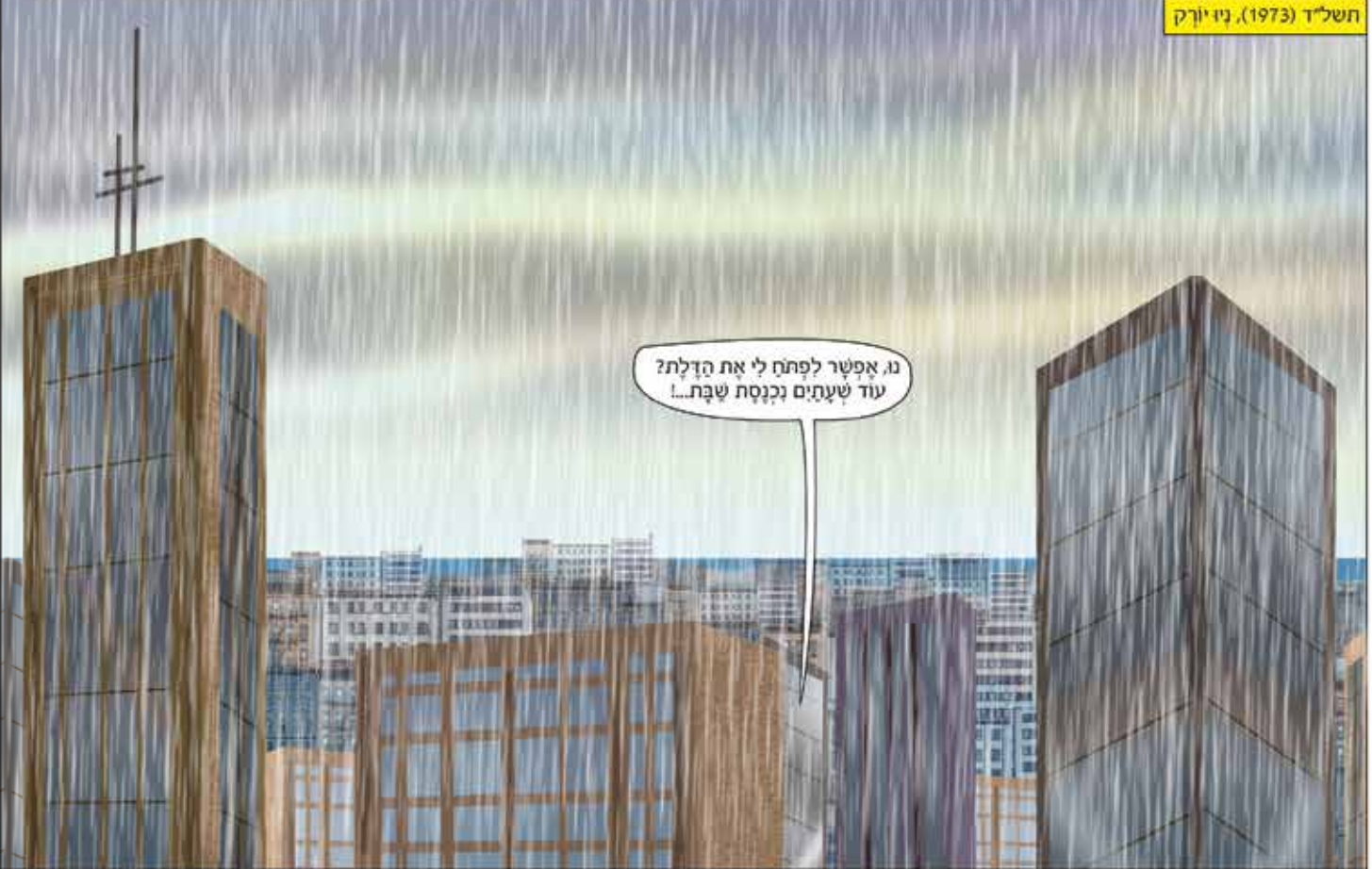
“השאלה היא האם זה מה שהיא צריכה? כוכבה צריכה להרגיש שהיא משמעותית בזוגיות שלכם, שהיא משמעותית בבית וכשאתה עושה עוד ועוד לא נשאר לה שום דבר לעשות. באופן פרדוקסלי נמנעת ממנה החוויה של להיות חלק מהבית, להיות משמעותית כאישה וכאמא” אמרתי והרגשתי כמה הרעיון הזה קשה לעיכול.

“אני מנעתי ממנה? איך? אני כל הזמן במקום של נתינה, של אהבה ועוד ועוד...קניתי לה כל מה שהיא רוצה עוד לפני שהיא מבקשת, אני מביא לה כל מה שהיא צריכה... אני לא מבין את זה...אם זה היה כל כך חשוב לה היא היתה לוקחת את התפקידים האלה ממני, נוח לה מאוד שהכל עליו”

“בזוגיות, בדרך כלל, אם בן זוג אחד לוקח תפקיד מסויים

חש"ד (1973), ניו יורק

הרב שבתי סלנטיצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

דאגה! מניין?

ר' משה הבטיח לשלם מאה אלף דולר, אבל זו כבר לא בעיה שלו < מיליוני אנשים עוצרים לחניית לילה, ואין להם שום מושג מתי ימשיכו הלאה < התינוק לא חווה שום מסע בינלאומי, מבחינתו הוא היה ונשאר על הכתף של אמא < דוד המלך, ר' יצחק מוורשה והאיש על בימת ההופעות מלמדים אותנו לראות את הרועה

הבדיחה מספרת על יהודי בשם ר' משה, שבאי בית הכנסת בעירו תמיד פגשו אותו בבוקר ובערב כשפניו מביעות מתח ודאגה. דאגה מכך שבריאיותו ובריאות משפחתו תורע לפתע מסיבה לא ידועה, דאגה ממצבו הכספי, מפני רשויות המס, מחינוך הילדים ועוד ועוד. אלא שיום אחד הופיע ר' משה בבית הכנסת נינוח ושליח במיוחד, והכל תמחו כיצד זה השתחרר מדאגותיו.

"אספר לכם", שיתף ר' משה את המתעניינים לפשר שלוותו הבלתי אופיינית: "דאגותיי רק הלכו והצטברו והרגשתי שכבר הגיעו מים עד נפש וכך אי אפשר להמשיך, ואז באה אליי ההארה הגואלת - שכור מישוהו שייקח על עצמו לטפל בכל מה שמדאיג אותך מאל"ף ועד תי"ו! רק כך תשתחרר מדאגותיך ותוכל לחיות חיים הגיוניים ושמיים. מיד לאחר שהבריקה לי ההארה חיפשתי ומצאתי מישוהו שהסכים לקחת על עצמו את כל דאגותיי. שאלתם למה אני נינוח? משום כך אני נינוח!", סיים ר' משה את דבריו בפאתוס.

"וכמה אתה משלם לאיש שלקח על עצמו לטפל בכל דאגותיך?" שאל מישוהו. "מאה אלף דולר" השיב ר' משה בפשטות. "מה? ! ואיך אתה חושב לשלם סכום שכזה?" הקשו האנשים. "אה, זה לא מטריד אותי בכלל", אמר ר' משה, "זו כבר הדאגה שלו..."

כמו ר' משה, גם אנחנו היינו שמחים להיפטר ולהשתחרר מדאגותינו. כולנו - ככל הנראה - מוצאים עצמנו דואגים וטרודים לא פעם, מסיבות מוצדקות ושאינן, והדבר גוזל מאיתנו אנרגיות רבות לשווא. האם אפשר גם אחרת? איך נחיה חיים מלאי שמחה ונטולי דאגות? איך נפסיק להטריד את מוחנו בדאגות העתידי שלא משאירות לנו הווה? לאחרונה קראנו בתורה על אופן מסעותיהם של בני ישראל במדבר. כל זמן שעמוד הענן כיסה את המשכן, ידעו ישראל שעליהם להישאר נטועים במקומם. אך כש"נעלה הענן", מיד ידעו כולם שעליהם להתארגן לקראת מסע נוסף בהובלת הענן שינחה אותם אל יעדם החדש, שם יחנו עד למסע הבא כמובן. התורה ממשיכה וכותבת שהזמן בו שהו ישראל בכל מקום היה משתנה. היו מקומות בהם שהו ישראל זמן ארוך והיו כאלה בהם עצרו ללילה אחד בלבד או ליום ולילה! - "ויש אשר יהיה הענן ימים מספר... ויש אשר יהיה הענן מערב עד בוקר... או יומם ולילה, ונעלה הענן ונסעו".

הרמב"ן מעיר שהתנהלות שכזו איננה פשוטה כלל: בידי עם ישראל לא הייתה הבחירה היכן לעצור ומתי להמשיך, והם פעלו אך ורק "על פי ה'". לעיתים הם נדרשו להתקדם במסע ארוך מבלי לעצור למנוחה, משום שהענן המוביל המשיך בהתקדמותו, ולפעמים הייתה חניה לזמן קצר מאוד של לילה אחד או לילה ויום, שגרמה למבצע לוגיסטי מורכב שהתברר כמעט כמיותר...

תארו לכם מיליוני אנשים שעוצרים, מפרקים את המטען שעמם, מקימים אוהלים ומדמים שהנה זה הגיעו סוף סוף למקום מנוחה, ועם בוקר מתברר שממשיכים... טבעי שהדבר יגרום להם לטרוניה רבתית והתמרמרות, אך לא. ישראל לא הלינו על כך ושמחו להיות מובלים על ידי הקב"ה, גם כאשר היה זה כרוך בקושי. ובלשון האור החיים: "בא הכתוב... ללמד שבחן של ישראל שהיו חפצים באשר יחפון ה'..."

לא בכדי אפוא משבח הקב"ה את כנסת ישראל בהליכתה אחריו במדבר, ואומר: "זכרתי לך חסד נעוריך, אהבת כלולותיך - לכתך אחריי במדבר בארץ לא זרועה". הליכתם של ישראל בשמחה אחר ה', למרות חוסר הוודאות מצידם בפרטי המסע, ראויה היא לשמה - "חסד נעורים" ו"אהבת הכלולות".

זכורני ביאור מקורי לדברים שאמר רבי חיים שמולביץ ז"ל, ששימש כראש ישיבת 'מיר' וזכיתי לשמוע מפיו שיעורים:

תארו לעצמכם - אמר ר' חיים - אישה צעירה המסתובבת בחצי עולם ועולה על טיסה מישראל למיאמי, משם ללונדון, לבריסל ולמוסקבה וכך ממשיכה במסעה החובק ארצות ויבשות ומגיעה לסידיני, ליוהנסבורג

ולניו יורק. בכל שדה תעופה היא עומדות בתורים ארוכים לבדיקות ביטחוניות, למסירת מזוודות ועוד. לאחר כל נחיתה היא ממתנה ממושכות עד שכל הכבודה שלה יוצאת ואז איכשהו היא נסחבת איתה לברכה. אם בכך לא די, לאורך כל מסעה נמצא עמה תינוקה הקט שלא מש מזרועותיה.

כשבשעה טובה תחזור האישה ולבני משפחתה והם ישאלו אותה "איפה היית?", היא תשיב להם בפרוטרוט היכן הייתה, איך היה ומה ראתה. לעומת זאת לו היינו שואלים את התינוק היכן היה, תשובתו הייתה "בידיים של אמא"! מבחינתו הרי אין כל הבדל בין ניו יורק למוסקבה ובין בלגיה ללונדון. הוא לא מבחין בין פלמית לאנגלית ולא בא בשביל לראות מונומנטים מפורסמים. הוא גם לא מתעניין בבדיקות הביטחוניות ואף פעם לא נאלץ להשיב על שאלות הפקידים. מצידו הוא פשוט בידיים של אמא!

אמר ר' חיים שמולביץ: עם ישראל ש"על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו", הרגישו כאותו תינוק הנתון בזרועות אביו או אימו. הקב"ה הקיפם ענני כבוד, נתן להם את עמוד האש, יישר לפנייהם את הדרך וכיבס את בגדיהם. הוא זה שקבע את נתיבי המסע והחליט היכן ומתי לעצור. מצידם הם הובלו לגמרי בידי האוהבות של אבא, ולמסע ממקום למקום לא הייתה כל משמעות מבחינתם. אנחנו הולכים עם הקב"ה! לחיים.

את התחושה הזו בדיוק - שישראל נתונים לגמרי בידיו - ביקש הקב"ה להנחיל להם במדבר דווקא בכך שלא נתן להם מראש תוכנית מסע מפורטת, כמו שאולי היה מתבקש, אלא ניהל אותם באמצעות הענן באופן שהזיק אותם להישען כל הזמן עליו.

כל עוד האדם סבור שגורלו בידי, הוא נמצא בחוסר שקט ובדאגה קבועה מפני הבאות. הוא הרי יודע שהעתיד לא באמת ניתן לחיזוי ועל כן הוא חדר ממה שהוא צופן לו. אך אם הוא מצליח לחיות בהכרה שכל מה שקורה לו וכל מה שקורה בכלל, הכל זה הקב"ה; הוא המנחה, הוא המנווט והוא שעומד מאחורי ההתרחשויות כולן, או-אז הוא מבין שיש לו קרקע יציבה לעמוד עליה. הוא אמנם רץ מפגישה לפגישה ומעניין לעניין, אבל זו לא חוויה כאוטית של אין ספור חלקים שאין ביניהם חיבור, שהרי הקב"ה הוא שעומד מאחורי הכל! יש גורם אחד שמחבר בין כל חלקי הפאזל. כל שצריך זה לבטוח שהקב"ה "חפץ חסד" ומבקש את טובתנו, והדבר הכי טוב נכון עבורנו - הוא בדיוק מה שיקרה. רק כך נוכל להגיע לשלווה פנימית! רק כשנרפה ונדע שהכל נמצא בידי האוהבות של אבא.

זה מה שמסביר את הרוע והשמחה הטבעית המאפיינים ילדים. כשילד רוקד ועולץ, הדבר נראה לנו טבעי לגמרי, וכשהוא בוכה, מיד ניגשים לברר "מה קרה?". אצל מבוגרים לעומת זאת, אנו מתנהלים הפוך בדיוק. כשמבוגר נראה טרוד ומדוכדך, מניחים לו מתוך הבנה ש"אלו החיים", אך כשהוא זוח ונראה מבסוט, מיד שואלים "מה קרה?". אז איזה סוד יודעים הילדים על החיים שאיכשהו נעלם מאיתנו? איך זה שדווקא הם - שהינם חסרי ישע, תלותיים לחלוטין בהוריהם וחסרי ודאות לגבי עתידם - שמחים בפשטות שכזו?

אלא שהיא הנותנת; כיוון שהם תלויים לגמרי במבוגרים מהם ויודעים שהאחריות לגבי עתידם הוטלה על כתפי הוריהם, ממילא הם משוחררים מדאגות וטרדות. זה לא עסק שלהם מניין יהיה להם כסף, כיצד נכון לחנכם וכן הלאה. וכך ממש אנחנו צריכים להרגיש כלפי הקב"ה. גורלנו נתון בידי וואו הוא כבר ידאג להעניק לנו את הטוב ביותר, כמו שאבא דואג לילדיו. כל שאנו צריכים זה לבטוח בו וללכת בדרך אשר הורנו.

בזמנו התגורר בוורשה יהודי עשיר בשם ר' יצחק, חסיד ברסלב, שהיה הבעלים של מפעל גדול לייצור נעליים ובעל אסמי תבואה אדירים. ר' יצחק זכה לישיני שולחנות, ולצד עושרו היה גם תלמיד חכם ואיש של צורה. במשך שנים מסר בין מנחה למעריב שיעור ב'עין יעקב' בבית הכנסת בו התפלל, ודרכו בקודש הייתה לדבר רבות על כך שיש לזכור שכל השפע מגיע רק מהקב"ה, ויש להתחזק באמונה וביטחון בה'. שומעי השיעור ששמעו את העשיר מדבר שוב ושוב על כך ש"הכל מאתו יתברך" היו שחים ביניהם בציניות שאילו רק היה להם את השפע שיש לו, בטח גם הם היו מאמינים גדולים...

והנה שוד ושבר. ביום בהיר אחד פרצה שריפה גדולה שכילתה את האסמים הגדולים של ר' יצחק על תכולתם כליל. באחת הוא הפך מעשיר מופלג לבעל חוב. השריפה הייתה לשיחת היום, כולם כאבו

את כאבו והצטערו על שגורלו התהפך בן רגע. לקראת שעת מנחה החלו אנשים להתאסף בבית הכנסת ואמרו לעצמם, "היום הוא בוודאי לא יגיע למנחה-מעריב ובטח שלא ימסור את השיעור ב'עין יעקב', בעוד העשן עוד מיתמר ועולה..."

עברו רגעים מספר והנה ר' יצחק בא! לא רק שהוא הגיע, הוא דיבר באותה חיות על אמונה וביטחון בה'. אם עד היום שמעו הציבור את דבריו ופקפקו בכנותם, הרי שעתה הם האזינו לו מתוך הערצה אמיתית לאמונתו האיתנה.

אחד מהנוכחים לא התאפק ושאל: "איך אתה יכול לדבר בלהט כזה על ביטחון בה' כאשר מצבך עתה כה קשה?" השיב ר' יצחק: "הדין הוא שבתפילת העמידה אסור להישען במידה כזו שאם תיטל המשענת המתפלל ייפול. אני תמיד נתמכתי באוצרותי ושמתתי בהם, אך לא נשענתי עליהם במידה שאם ילקחו ממני אבד את אמונתי ואפול"... עוצמה של אמונה כזו - זה מה שרצה הקב"ה לנטוע בעם ישראל בעת המסעות במדבר.

שימו לב למילותיו המרגשות של דוד המלך: "אם אסק שמיים - שם אתה, ואציעה שאול - הנך". בשמיים ובשאול, בהצלחות מטאוריות ובכפלות צורבות, ברגעי גאות ברגעי שפל - תמיד אני מוצא אותך! תמיד אני מרגיש אותך ויודע שאתה לצדי.

מספרים על זמר בעל קול מיוחד, שהיה לו מנהג קבוע לחתום את הופעותיו בשירת מזמור כ"ג בתהלים: "מזמור לדוד - ה' רועי לא אחסר. בנאות דשא ירביצני, על מי מנוחות ינהלני... גם כי אלך בגיא צלמוות - לא אירא רע, כי אתה עמדי"; הוא הפליא בקולו, הכניס בשירת המזמור הרבה רגש, וזכה תמיד לתשואות נלהבות מהקהל.

פעם ניגש אליו יהודי מבוגר לפני ההופעה ושאל: "אני יודע שבסיום ההופעה אתה תמיד שר את 'מזמור לדוד', האם תסכים שהפעם אני אשיר אותו?". "בבקשה", השיב הזמר בנדיבות וטפח קלות על שכמו של האיש. ואכן, לקראת סיום ההופעה עלה הלה לבמה ולאחר שקיבל מהזמר את המיקרופון, החל מזמר בהתרגשות רבה ובקול רועד את המזמור כולו: "ה' רועי לא אחסר... גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירא רע... שבטך ומשענתך המה ינחמוני... ושבתי בבית ה' לאורך ימים".

כשסיים, שרר שקט באולם ורק קול בכייו של האיש נשמע. חלפו עוד כמה שניות ואז החלו מחיאות כפיים נלהבות במיוחד של הקהל שהתרגש יחד אתו.

לאחר מכן ניגש אליו הזמר ושאל, מתוך רצון אמיתי להבין את שהתרחש: "איך אתה מסביר את ההתרגשות הרבה שיצרת? אני חושב שאני שר את זה לא רע", אמר בהצטנעות, "אבל לא זכור לי שגרמתי פעם להתרגשות כזו".

תשובת האיש הייתה: "שמע ידידי, ללא ספק הקול שלך באמת מיוחד ונעים מאוד ואתה שר את המזמור מדויק מאוד. אבל בעוד שאתה מכיר היטב את המזמור 'ה' רועי', אני מכיר את הרועה עצמו. מכאן ההבדל..."

לא מספיק לשיר "ה' רועי לא אחסר" וגם כי אלך בגיא צלמוות, לא אירא רע כי אתה עמדי", אלא צריך להכיר את הרועה ולדעת בביטחון מלא שאכן הוא נמצא עמנו!

הרבי מלכוביץ אמר פעם שהדאגה היחידה המותרת היא הדאגה מדאגות. הדאגות הן גורם המניא אותנו מפעולה ובטח שלא גורם המניע לפעולה. הן גם ביטוי לחסרון אמונה, שכן "המאמין לא יחוש". הוא זוכר שהקב"ה אתו, ויודע ש"אין רע יורד מלמעלה" ו"כל מה דעביד רחמנא - לטב עביד". הרבי הריי"צ מליובאוויטש הסביר את האמור בתהלים - "אנה ה' כי אני עבדך", כך: "אנה ה'" - להיכן ולאן שרק אגיע, תמיד "אני עבדך" - אעשה את שליחותך, כי אני יודע שאל לי לחשוש משום דבר שהרי אני אתך!

לחיים, לחיים ולברכה.

בשיתוף מכון 'הפרשה בחיי'

יש לך שאלה בעבודת ה' סמס ל-
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

קראתי משהו לא צנוע ולא הצלחתי להפסיק, איך אפשר לעשות תשובה?

תשובה עיקרה חרטה על העבר, כשאדם אומר בינו לבין עצמו בכנות שהוא אינו רוצה בחטא אלא חפץ לעשות את רצון ה' יתברך באמת. אל המהפך הזה יש להוסיף וידוי בפה, לפנות לה' יתברך ולומר לו: חטאתי, עויתי, פשעתי לפניך. עשיתי כך וכך ואני מתחרט על מעשיי. ועוד יש להתכונן לבאות, לא רק איך להתמודד בשעת הניסיון עצמו אלא ללמוד איך לנהל את מעשיי כך שלא אניע לידי ניסיון נוסף, כלומר איך להרחיק מעליי ספרות ותרבות כזו שעלולה למשוך אותי מטה.

ועם זאת כמובן צריך להתחזק שגם אם יגיע אלי ניסיון, אאזור כוחות שלא להיכשל בפעם הבאה. וזה הן על ידי לימוד ההלכות בנושא והן על ידי לימוד דברי רבותינו מוסר וחסידות, כל אחד לפי מה שמחזק אותו באופן המעולה ביותר. ויש לדאוג לכך שהדברים יהיו באופן של שמחה, כי סגולת הדור שלנו היא להצליח דווקא על ידי שמחה ואהבה.

לפעמים כשאני עושה חסד עם מישהו אני חושב לעצמי כמה אני טוב ומתחשב, האם יש בזה בעיה?

הרהורי גאווה מפריעים לעבודתנו וקשה מאוד להתנתקות מהם, אך השאלה עד כמה לעסוק בהם תלויה באדם. לעיתים זוהי עצת היצר הרע, כי כך היצר מגיע ליעדו - להחליש את הרצון להיטיב בגלל חשש גאווה. והכלל הגדול הוא שלא להימנע משום מעשה טוב בגלל גאווה אלא לפעול בטוב ולהשתדל לזכך את הגאווה. אם נכנעים ליצר הרע, הוא מרוויח פעמיים: גם שמנע מאיתנו מעשה טוב, וגם על הגאווה שהוא מטפח בנו על שאנחנו כל כך בעלי ענווה עד שנמנענו ממעשה טוב רק כדי לא להתמלא בגאווה... אבל זוהי גאווה מנופחת ומסרחת בפני עצמה.

ולכן צריך להיות שקוע בטוב ולנקות את הגאווה באופן שמקדם אותנו ולא באופן שגורם להלקאה עצמית ומחליש את כוחנו. וחלק מהענווה הוא גם להודות שאנחנו לא מושלמים ושהרהורי גאווה מתעוררים בנו.

נפשי בשאלתי
הרב יהושע שפירא
אלף שאלות ותשובות בעבודת השם

נפשי בשאלתי
הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן,
עונה על 1,000 שאלות בעבודת השם
אמונה | הלכה | פרנסה | זוגיות | חינוך

מפיק: **אור החיים**
בוצאת קרוב אליך | הפצה ראשית אור החיים
זמין בחנויות ובאתר

קרוב אליך

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה > karovel.co.il • לתגובות ויצירת קשר 052-4061065 • qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-525-4051

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

היישוב עלי המפרט עלינו

המפרט המפנק של חל"פ בנימין, מגיע לשכונת 'טופ עלי' במרכז היישוב עלי

טופ עלי
אנשים. איכות. מיקום.

073-77-999-44
top-eli.co.il